

**UCHWAŁA NR XXX/220/21
RADY MIEJSKIEJ TURKU**

z dnia 9 lutego 2021 r.

**w sprawie przyjęcia Programu Przeciwdziałania Narkomanii na lata 2021 – 2025
dla Gminy Miejskiej Turek**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2020 r., poz. 713) oraz art. 10 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2020 r. poz. 2050) Rada Miejska Turku uchwała, co następuje:

§ 1.

Przyjmuje się Program Przeciwdziałania Narkomanii na lata 2021 – 2025 dla Gminy Miejskiej Turek, w brzmieniu stanowiącym załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2.

Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Miasta Turku.

§ 3.

Uchwała wchodzi w życie po upływie czternastu dni od dnia jej ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Wielkopolskiego z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 2020 r.

Turku

Przewodnicząca Rady Miejskiej

Mariola Kadrzyńska-Siwek

*Załącznik do Uchwały Nr XXX/220/21
Rady Miejskiej Turku
z dnia 9 lutego 2021 r.*

**Program Przeciwdziałania Narkomanii
na lata 2021-2025
dla Gminy Miejskiej Turek**

SPIS TREŚCI

1. ZARYS PROBLEMU NARKOMANII NA ŚWIECIE I W POLSCE	3
2. ADRESACI PROGRAMU	6
3. DIAGNOZA ZJAWISKA NARKOMANII W MIEŚCIE.....	6
3.1. CHARAKTERYSTYKA GMINY MIEJSKIEJ TUREK	6
3.2. NAKŁADY GMINY NA PRZECIWDZIAŁANIE NARKOMANII, DZIAŁANIA SEKTORA POZARZĄDOWEGO, POMOC SPOŁECZNA	8
3.3. POMOC UZALEŻNIONYM – PORADNIE.....	14
3.4. PRZECIWDZIAŁANIE NARKOMANII – DZIAŁANIA KONTROLNE, PROFILAKTYCZNE, PRZECIWDZIAŁANIE PRZESTĘPCZOŚCI NARKOTYKOWEJ	15
3.5. ZJAWISKO NARKOMANII W OPINII ŚRODOWISKA LOKALNEGO	20
3.6. BADANIA W ŚRODOWISKU DZIECI I MŁODZIEŻY SZKOLNEJ.....	25
3.7. OPINIE UCZNIÓW DOTYCZĄCE UŻYWANIA ŚRODKÓW ODURZAJĄCYCH I PROFILAKTYKI	28
3.8. ZASOBY UMOŻLIWIAJĄCE PRZECIWDZIAŁANIE NARKOMANII W MIEŚCIE	32
3.9. ANALIZA SWOT WYBRANYCH OBSZARÓW PROBLEMOWYCH	33
3.10. OCENA WDROŻENIA POPRZEDNIO REALIZOWANEGO PROGRAMU.....	35
4. CEL GŁÓWNY PROGRAMU	36
4.1. CELE OPERACYJNE, DZIAŁANIA.....	38
5. REALIZATORZY I PARTNERZY W REALIZACJI PROGRAMU.....	42
6. FINANSOWANIE PROGRAMU	42
7. MONITORING PROGRAMU, EWALUACJA, SPRWOZDAWCZOŚĆ	43
SPIS TABEL I WYKRESÓW	44

1. ZARYS PROBLEMU NARKOMANII NA ŚWIECIE I W POLSCE

Centrum Informacji o Narkotykach i Narkomanii Krajowego Biura ds. Przeciwdziałania Narkomanii podaje na swoich stronach informację o najnowszym Światowym Raporcie o Narkotykach opublikowanym w 2020 r. przez Biuro Narodów Zjednoczonych ds. Narkotyków i Przystępczości (UNODC). Według tego raportu około 269 milionów ludzi używało narkotyki w 2018 roku, co stanowi wzrost o 30% w porównaniu z rokiem 2009 natomiast ponad 35 milionów ludzi cierpi na zaburzenia wywołane używaniem narkotyków. Przedmiotem Raportu jest również analiza wpływu pandemii COVID-19 na rynki narkotykowe. O ile wciąż nie ma pełnej wiedzy na temat skutków pandemii, to wiadomo natomiast, że obostrzenia związane z przekraczaniem granic oraz inne restrykcje doprowadziły do spadku podaży narkotyków na poziomie ulicy, co z kolei doprowadziło do wzrostu cen i większego zanieczyszczenia substancji znajdujących się w obrocie.

Raport wskazuje, że wzrost bezrobocia oraz zmniejszenie szans na rynku pracy wskutek pandemii koronawirusa prawdopodobnie najboleśniej dotknie najbiedniejszych, czyniąc tę grupę społeczną podatną na używanie narkotyków jak również przemyt i uprawę w celach zarobkowych. Pandemia wywołała również niedobory w podaży opioidów, co może powodować, że użytkownicy będą przyszucać się na substancje szerzej dostępne, takie jak alkohol, benzodiazepiny lub środki syntetyczne. Istnieje ryzyko pojawienia się bardziej szkodliwych wzorów używania, ponieważ niektórzy użytkownicy przestawiają się na (częstsze) przyjmowanie narkotyków drogą iniekcijną.

W ramach monitorowania problemu narkotyków i narkomanii w Polsce realizowane są przez Centrum Informacji o Narkotykach i Narkomanii Krajowego Biura ds. Przeciwdziałania Narkomanii badania dotyczące używania narkotyków w populacji generalnej oraz wśród młodzieży szkolnej. Ponadto podejmowane są badania w wybranych specyficznych grupach, jak np. osoby osadzone w zakładach karnych.

Polskie badania w populacji generalnej dotyczące rozpowszechnienia, postaw i zachowań oparte są na metodologii EMCDDA (Europejskiego Centrum Monitorowania Narkotyków i Narkomanii) oraz Pompidou Group. Badania w populacji generalnej przeprowadzane są na próbie losowej mieszkańców w wieku 15-64 lat za pomocą wywiadów kwestionariuszowych. Centrum Informacji o Narkotykach i Narkomanii KBPN co cztery lata realizuje badania w populacji generalnej oraz zleca do realizacji badania młodzieży szkolnej ESPAD – European School Survey Project on Alcohol and Other Drugs. Wskaźnik używania narkotyków w społeczeństwie jest jednym z pięciu kluczowych wskaźników Europejskiego Centrum Monitorowania Narkotyków i Narkomanii (EMCDDA).

Najnowszy „Raport o stanie narkomanii w Polsce 2019” opracowany przez Krajowe Biuro ds. Przeciwdziałania Narkomanii, ukazał się pod koniec 2019 roku. Raport został uzupełniony o wyniki ostatnich ogólnopolskich badań na reprezentatywnych próbach populacji generalnej (15-64 lata) oraz młodzieży szkolnej (18 lat). Pierwsze badanie zostało zrealizowane na przełomie 2018 i 2019 roku we współpracy z firmą Kantar Polska, a drugie badanie (na młodzieży) zostało zrealizowane wspólnie z Fundacją CBOS pod koniec 2018 roku.

Grupą wiekową, która jest często brana pod uwagę w prowadzeniu działań z zakresu przeciwdziałania narkomanii są osoby w wieku 15-34 lata, czyli młodzi dorośli. W przypadku tej grupy rozpowszechnienie używania narkotyków w ciągu ostatniego roku jest wyższe niż w całej populacji. W krajach z najwyższymi wskaźnikami, jak we Francji (22,6% w 2017 roku), Włoszech (21,0% – 2017) oraz Czechach (20,7% – 2017) jest to co piąta osoba. W Polsce odsetek osób używających narkotyków w wieku 15-34 lata wyniósł 10,4%, mimo to Polska nadal znajduje się w grupie krajów o niższych wskaźnikach.

Według ostatniego badania Krajowego Biura ds. Przeciwdziałania Narkomanii i Kantar Polska z 2018 roku w populacji generalnej marihuana była najczęściej używanym narkotykiem z odsetkiem 12,1%. Do jej zażywania przyznało się 7,8% badanych w wieku 15-34 lata (2018 rok). Natomiast w całej badanej populacji (15-64 lata) wyższy odsetek odnotowano wśród mężczyzn – 16,4% niż wśród kobiet – 7,7%.

Największy odsetek osób, które podejmowały leczenie zgłaszał problemy z marihuaną jako przyczynę rozpoczęcia leczenia z powodu uzależnień. Drugą substancją, z powodu której osoby podejmowały leczenie, jest amfetamina. Jest ona o wiele rzadziej używana w populacji generalnej. Do zażywania amfetaminy w ciągu ostatniego roku przyznało się 1,4% badanych (15-34 lata).

Kokaina należy do grupy nielegalnych substancji psychoaktywnych, których poziom rozpowszechnienia nie jest wysoki w Polsce. Wyniki badań w populacji generalnej pokazują, że wśród młodych dorosłych odsetek użytkowników wyniósł 0,5%, a według danych dotyczących zgłaszalności do leczenia, tylko 2,2% osób podjęło leczenie z powodu uzależnienia od kokainy.

Wyniki badań wśród osób dorosłych pokazują, że na tle Europy poziom rozpowszechnienia używania narkotyków, w tym najbardziej popularnej marihuany, w Polsce nie jest wysoki. Najwyższe wskaźniki odnotowano w następujących krajach: Francja (21,8% – 2017 rok), Włochy (20,9% – 2017 rok), Czechy (19,3% – 2017 rok). Najniższe odsetki

spośród krajów UE rejestrujemy na Węgrzech (3,5% – 2015 rok) oraz na Cyprze (4,3% – 2016 rok). W Polsce odsetek wyniósł 7,8% (2018).

Inny obraz sytuacji mamy w przypadku używania przetworów konopi przez młodzież. Według badań ESPAD przeprowadzonych wśród młodzieży szkolnej odsetek użytkowników marihuany i haszyszu wśród polskiej młodzieży w wieku 15-16 lat znajduje się powyżej średniej europejskiej, która dla Polski wyniosła 24%, a dla pozostałych badanych krajów – 16%. Do krajów z najwyższymi wskaźnikami używania marihuany zalicza się Czechy (37%), Monako (31%) oraz Francję (31%). Badanie ESPAD z 2015 roku objęło swoim zasięgiem 37 krajów. Najniższe odsetki odnotowano w Macedonii (5%) oraz Mołdawii (4%), a w przypadku krajów UE w Szwecji (7%).

Pod koniec 2018 roku zostały przeprowadzone ogólnopolskie badania na młodzieży szkolnej przez Fundację CBOS oraz KBPN. Badanie jest realizowane przez Fundację CBOS od 1990 roku, a we współpracy z KBPN od 2003 roku. Są to najnowsze badania na młodzieży zrealizowane przez KBPN. W 2018 roku badanie przeprowadzono na ogólnopolskiej losowej próbie 80 dziennych szkół ponadpodstawowych (n=1609). Podobnie, jak pokazały to wyniki w przypadku badania ESPAD, najczęściej były zażywane przez uczniów marihuana i haszysz. Do przyjmowania ich „kiedykolwiek w życiu” przyznało się w 2018 roku 38% badanych, co oznacza spadek o 4 punkty procentowe w stosunku do roku 2016. W wynikach ostatniego pomiaru odnotowano niewielki spadek używania konopi indyjskich wśród osób eksperymentujących z tego typu substancjami.

W ciągu 12 miesięcy poprzedzających pomiar w roku 2018 marihuanę lub haszysz zażywał co piąty uczeń (20%, w 2016 roku – 21%), a w ciągu ostatnich 30 dni – co dziesiąty (10%, w 2016 roku – 9%). Zażywanie leków uspokajających i nasennych bez przepisu lekarza kiedykolwiek w życiu zadeklarował co piąty uczeń (22%, w 2016 roku – 19%), w ciągu ostatnich 12 miesięcy – blisko co siódmy badany (14%, w 2016 roku – 9%), a w ciągu ostatnich 30 dni – niemal co osiemnasty (6%, w 2016 roku – 4%). Po marihuanie i haszyszu najbardziej rozpowszechnioną nielegalną substancją jest amfetamina.

W Polsce nie odnotowujemy dużej liczby zgonów spowodowanych bezpośrednio przedawkowaniem narkotyków. Według ostatnich danych Głównego Urzędu Statystycznego z 2017 roku w Polsce zarejestrowano 202 zgony, a w 2016 roku – 204 zgony, których przyczyną były narkotyki. Dane z 2017 roku pokazują, że ofiarami śmiertelnych przedawkowań w naszym kraju są przede wszystkim mężczyźni (73% przypadków).

Narkomania stanowi poważne zagrożenie dla bezpieczeństwa i zdrowia. W grudniu 2012 roku Rada Unii Europejskiej przyjęła strategię antynarkotykową UE na lata 2013-2020,

która w założeniach ma przyczynić się do ograniczenia popytu na środki odurzające i podaży środków odurzających w krajach Unii. Ma również na celu zmniejszenie zdrowotnego i społecznego ryzyka i szkód związanych z używaniem środków odurzających dzięki strategicznemu podejściu, które wspiera i uzupełnia krajowe polityki, dostarcza ram do skoordynowanych i wspólnych działań, które stanowi podstawę oraz ramy zewnętrznej współpracy Unii Europejskiej w tej dziedzinie.

W Polsce podstawą wszelkich działań regulującą kwestie zwalczania nielegalnej produkcji i dystrybucji narkotyków oraz terapii psychiatrycznej dla osób uzależnionych od środków odurzających jest ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2020 r. poz. 2050).

2. ADRESACI PROGRAMU

Niniejszy Program Przeciwdziałania Narkomanii na lata 2021-2025 dla Gminy Miejskiej Turek, stanowiący załącznik do Strategii Rozwiązywania Problemów Społecznych Gminy Miejskiej Turek na lata 2016-2025, jest zgodny z art. 10 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2020 r. poz. 2050), który przewiduje opracowanie gminnego programu przeciwdziałania narkomanii w celu realizacji zadań własnych gminy w zakresie przeciwdziałania narkomanii. Program został opracowany przez Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej w Turku przy merytorycznym wsparciu Ośrodka Kształcenia Służb Publicznych i Socjalnych – Centrum AV w Częstochowie. Adresatami programu są wszyscy mieszkańcy Gminy Miejskiej Turek, a w szczególności młodzież szkolna, rodziny osób dotkniętych problemem narkomanii, osoby uzależnione od środków psychoaktywnych oraz przedstawiciele służb, instytucji, organizacji pozarządowych działających na rzecz rozwiązywania problemów uzależnień.

3. DIAGNOZA ZJAWISKA NARKOMANII W MIEŚCIE

Diagnoza zjawiska narkomanii w Turku została oparta na badaniu źródeł zastanych, tj. danych pozyskanych z instytucji i organizacji działających w mieście oraz analizie ankiet skierowanych do środowiska lokalnego (liderzy lokalni, mieszkańcy), przedstawicieli funkcjonujących w mieście placówek oświatowych reprezentantów, a także uczniów.

3.1. CHARAKTERYSTYKA GMINY MIEJSKIEJ TUREK

Gmina Miejska Turek jest położona we wschodniej części województwa wielkopolskiego, w powiecie tureckim. Zajmuje powierzchnię 16,17 km². Jest jedną z 9 gmin

wchodzących w skład powiatu tureckiego. Pod względem fizycznogeograficznym obszar gminy należy do mezoregionu Niziny Południowowielkopolskiej i znajduje się w jego północno-wschodniej części obejmującej Wysoczyznę Turecką.

Na koniec 2019 roku Gmina Miejska Turek liczyła 26 868 mieszkańców, wśród nich były 13 971 kobiety, które stanowiły 52% ogółu ludności. W latach 2017-2019 wahała się liczba osób w wieku przedprodukcyjnym, zmniejszała się liczba osób w wieku produkcyjnym, a sukcesywnie rosła natomiast liczba osób w wieku poprodukcyjnym. Dane szczegółowe w tym zakresie przedstawia poniższa tabela.

Tabela 1. Liczba mieszkańców i struktura wiekowa ludności miasta w latach 2017-2019

zakres danych	2017	2018	2019
liczba mieszkańców ogółem	27311	27109	26868
w tym kobiet	14523	14455	13971
liczba osób w wieku przedprodukcyjnym	3722	3712	3747
liczba osób w wieku produkcyjnym	17217	16867	16388
liczba osób w wieku poprodukcyjnym	6372	6530	6733

Dane Urzędu Miejskiego w Turku.

W roku szkolnym 2019/2020 w mieście funkcjonowało 5 placówek oświatowych, w tym 3 szkoły podstawowe i 2 szkoły ponadpodstawowe. Dane w tym zakresie prezentuje poniższa tabela.

Tabela 2. Placówki oświatowe w mieście w roku szkolnym 2019/2020

typ placówki	liczba	liczba uczniów	liczba nauczycieli
szkoły podstawowe	3	2202	215
szkoły ponadpodstawowe	2	2971	230

Dane Urzędu Miejskiego w Turku.

Na terenie miasta działa 11 placówek wychowania przedszkolnego (w tym 6 samorządowych publicznych przedszkoli), a opiekę nad dziećmi do lat 3 zapewnia Żłobek Miejski w Turku oraz 4 żłobki prywatne i 1 klubik dziecięcy.

Działalnością kulturalną w mieście zajmują się: Miejski Dom Kultury, w ramach którego funkcjonuje kino „TUR”, Muzeum Miasta Turku im. Józefa Mehoffera, Miejska Biblioteka Publiczna im. Włodzimierza Pietrzaka wraz z filią oraz Publiczna Biblioteka Pedagogiczna w Koninie filia w Turku, a także biblioteka powiatowa zlokalizowana przy I Liceum Ogólnokształcącym w Turku. Propagowaniu sportu i rozwojowi kultury fizycznej w Gminie Miejskiej Turek służy 39 obiektów rekreacyjno-sportowych.

Pomoc społeczną w mieście świadczy Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej w Turku, którego działalność jest uzupełniana przez współpracę z innymi instytucjami, organizacjami

pozarządowymi czy Kościołem, co sprzyja poprawie efektywności działań podejmowanych w celu niwelowania skutków problemów społecznych dotyczących mieszkańców, w tym problemu narkomanii.

W 2019 r. MOPS zatrudniał 38 osób, w tym dwie osoby kadry kierowniczej, 12 pracowników socjalnych i 24 pozostałych pracowników. W 2019 r. MOPS przyznał świadczenia z systemu pomocy społecznej 830 mieszkańcom miasta. Pomocą objęto 830 rodzin, w których było 1126 osób. Dane dotyczące beneficjentów systemu pomocy społecznej w okresie lat 2017-2019 prezentuje poniższa tabela.

Tabela 3. Beneficjenci systemu pomocy społecznej w mieście w latach 2017-2019

zakres danych	2017	2018	2019
liczba osób, którym przyznano decyzją świadczenie	911	864	830
liczba rodzin	760	709	664
liczba osób w rodzinach	1 406	1 258	1 126
udział liczby osób w rodzinach objętych pomocą społeczną w ogóle ludności gminy	5,15%	4,64%	4,19%

Dane Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Turku.

Zadania ochrony zdrowia w mieście realizują: Samodzielny Publiczny Zespół Opieki Zdrowotnej, ul. Poduchowne 1, 62-700 Turek, www.szpital.turek.pl; Spółka partnerska Lekarzy „MEDICUS”, ul. Dąbrowskiego 7, 62-700 Turek, www.medicus-turek.pl; „RODAMED” Centrum Diagnostyki Obrazowej i Lekarzy Specjalistów, ul. Korytkowska 2, 62-700 Turek, www.rodamed.pl; Przychodnia Rodzinnego Lekarza „MEDYK” Wodziński, ul. Armii Krajowej 1, 62-700 Turek, www.medyk.turek.pl; Przychodnia Zespołu Lekarza Rodzinnego „MEDYK” s.c. M. Majdańska, G. Skowrońska, ul. Stawickiego 11, 62-700 Turek. Na terenie miasta funkcjonuje również 18 aptek.

3.2. NAKŁADY GMINY NA PRZECIWDZIAŁANIE NARKOMANII, DZIAŁANIA SEKTORA POZARZĄDOWEGO, POMOC SPOŁECZNA

Dane dotyczące wysokości nakładów przeznaczonych na przeciwdziałanie narkomanii w mieście Turku w latach 2017-2019 prezentuje poniższa tabela.

Tabela 4. Środki finansowe przeznaczone na przeciwdziałanie narkomanii w mieście w latach 2017-2019

przeznaczenie	wysokość nakładów (zł) w poszczególnych latach		
	2017	2018	2019
profilaktyka i rozwiązywanie problemów narkomanii	14000,00	13970,00	13940,00

Dane Urzędu Miejskiego w Turku.

Środki finansowe przeznaczone na przeciwdziałanie narkomanii w gminie wydatkowane były przez Urząd Miejski w Turku, który jako realizator programu przeznaczył środki na wykonanie przez organizacje pozarządowe zadań publicznych w sferze „Przeciwdziałania uzależnieniom i patologiom społecznym”. Organizacje pozarządowe wyłonione zostały w trybie otwartego konkursu ofert lub w trybie art. 19a ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, realizując zadanie pn. „Prowadzenie działań profilaktycznych i edukacyjnych w zakresie przeciwdziałania narkomanii”. Działania w zakresie profilaktyki i edukacji dotyczącej przeciwdziałania narkomanii zostały zakwalifikowane do zadań publicznych z zakresu ochrony i promocji zdrowia.

Polskie Towarzystwo Zapobiegania Narkomanii oddział terenowy w Turku realizowało w 2019 r. dzięki środkom finansowym przekazanym przez Gminę Miejską Turek w ramach zadania „Ochrona zdrowia i zwalczanie narkomanii. Prowadzenie działań profilaktycznych i edukacyjnych w zakresie przeciwdziałania narkomanii” projekt „**Młodzi wolni i bezpieczni**”. Kwota uzyskanej dotacji – 9.000 zł. Koszt całkowity zadania – 10 000 zł. Poniżej pełna lista działań podejmowanych przez PTZN w latach 2017-2019.

Rok 2017

1) Przeciwdziałanie uzależnieniom i patologiom społecznym w ramach konkursu dla organizacji pozarządowych ogłoszonego przez Zarząd Powiatu Tureckiego „Bliżej siebie”. W ramach projektu:

- zorganizowano i przeprowadzono warsztaty profilaktyczne dla uczniów. Liczba uczestników – ok. 142 osoby,
- zorganizowano i przeprowadzono spotkania informacyjno-edukacyjne z zakresu rozpoznawania i reagowania rodziców, wychowawców, nauczycieli na zachowania związane z używaniem substancji psychoaktywnych przez młodzież. Liczba osób na warsztatach – 118.

2) „Młodzi wolni i bezpieczni” – projekt realizowany dzięki środkom finansowym przekazanym przez Urząd Miejski w Turku w ramach zadania – „Prowadzenie działań profilaktycznych i edukacyjnych w zakresie przeciwdziałania narkomanii” w ramach konkursu dla organizacji pozarządowych ogłoszonego przez Burmistrza Miasta Turku. W ramach projektu:

- zorganizowano i przeprowadzono warsztaty profilaktyczne dla uczniów szkół gimnazjalnych w Turku. Liczba uczestników ok. 375 osób,
- zorganizowano dwa trzygodzinne szkolenia warsztatowe dla rodziców i opiekunów prawnych dzieci i młodzieży. Łącznie z projektu skorzystały 22 osoby.

3) Spotkania Zespołu ds. Profilaktyki – comiesięczne spotkania pedagogów i psychologów szkolnych z terenu miasta Turek i powiatu, których celem jest współpraca międzyinstytucjonalna. Celem pracy zespołu jest wymiana wiedzy i doświadczeń psychologów, pedagogów w zakresie działań profilaktycznych i wychowawczych w szkołach na terenie powiatu tureckiego oraz praca nad skutecznymi strategiami zapobiegania uzależnieniom i innym zachowaniom problemowym.

Rok 2018

1) Przeciwdziałanie uzależnieniom i patologiom społecznym w ramach konkursu dla organizacji pozarządowych ogłoszonego przez Zarząd Powiatu Tureckiego „Blżej siebie”.

W ramach projektu:

- zorganizowano i przeprowadzono warsztaty profilaktyczne dla uczniów. Liczba uczestników – ok. 463 osoby,
- zorganizowano i przeprowadzono spotkania informacyjno-edukacyjne z zakresu rozpoznawania i reagowania rodziców, wychowawców, nauczycieli na zachowania związane z używaniem substancji psychoaktywnych przez młodzież. Liczba osób na warsztatach – 60.

2) „Młodzi wolni i bezpieczni” – projekt realizowany dzięki środkom finansowym przekazanych przez Urząd Miejski w Turku w ramach zadania „Prowadzenie działań profilaktycznych i edukacyjnych w zakresie przeciwdziałania narkomanii” w ramach konkursu dla organizacji pozarządowych ogłoszonego przez Burmistrza Miasta Turku.

W ramach projektu:

- zorganizowano i przeprowadzono warsztaty profilaktyczne dla uczniów szkół gimnazjalnych w Turku. Liczba uczestników ok. 395 osób,
- zorganizowano dwa trzygodzinne szkolenia warsztatowe dla rodziców i opiekunów prawnych dzieci i młodzieży. Łącznie z projektu skorzystało 24 osoby.

3) „Bezpiecznie w rodzinie”. Pomoc społeczna, w tym pomoc rodzinom i osobom w trudnej sytuacji życiowej oraz wyrównywania szans tych rodzin i osób w ramach konkursu dla organizacji pozarządowych ogłoszonego przez Wojewodę Wielkopolskiego. W ramach zadania:

- z konsultacji psychologicznych podczas dyżuru skorzystało 10 osób;
- z uczestnictwa w grupie edukacyjno-terapeutycznej skorzystało średnio 8 dzieci w trakcie spotkania (14 spotkań);
- z uczestnictwa w warsztatach dla rodziców i opiekunów podnoszących kompetencje wychowawcze skorzystało około 8 osób (7 spotkań).

4) Spotkania Zespołu ds. Profilaktyki – comiesięczne spotkania pedagogów i psychologów szkolnych z terenu miasta Turek i powiatu, których celem jest współpraca międzyinstytucjonalna. Celem pracy zespołu jest wymiana wiedzy i doświadczeń psychologów, pedagogów w zakresie działań profilaktycznych i wychowawczych w szkołach na terenie powiatu tureckiego oraz praca nad skutecznymi strategiami zapobiegania uzależnieniom i innym zachowaniom problemowym.

Rok 2019

1) Przeciwdziałanie uzależnieniom i patologiom społecznym w ramach konkursu dla organizacji pozarządowych ogłoszonego przez Zarząd Powiatu Tureckiego „Blżej siebie”.

W ramach projektu:

- zorganizowano i przeprowadzono warsztaty profilaktyczne dla uczniów. Liczba uczestników – ok. 499 osób,
- zorganizowano i przeprowadzono spotkania informacyjno-edukacyjne z zakresu rozpoznawania i reagowania rodziców, wychowawców, nauczycieli na zachowania związane z używaniem substancji psychoaktywnych przez młodzież. Liczba osób na warsztatach – 72.

2) „Młodzi wolni i bezpieczni” – projekt realizowany dzięki środkom finansowym przekazanych przez Urząd Miejski w Turku w ramach zadania „Prowadzenie działań profilaktycznych i edukacyjnych w zakresie przeciwdziałania narkomanii” w ramach konkursu dla organizacji pozarządowych ogłoszonego przez Burmistrza Miasta Turku.

W ramach projektu:

- zorganizowano i przeprowadzono warsztaty profilaktycznych dla uczniów szkół gimnazjalnych w Turku. Liczba uczestników ok. 376 osób,
- zorganizowano dwa trzygodzinne szkolenia warsztatowe dla rodziców i opiekunów prawnych dzieci i młodzieży. Łącznie z projektu skorzystało 36 osób.

3) „Bezpiecznie w rodzinie”. Pomoc społeczna, w tym pomoc rodzinom i osobom w trudnej sytuacji życiowej oraz wyrównywania szans tych rodzin i osób w ramach konkursu dla organizacji pozarządowych ogłoszonego przez Wojewodę Wielkopolskiego.

W ramach projektu:

- z konsultacji psychologicznych podczas dyżuru skorzystało 6 osób;
- z uczestnictwa w grupie edukacyjno-terapeutycznej skorzystało średnio 11 dzieci;
- z uczestnictwa w warsztatach dla rodziców i opiekunów podnoszących kompetencje wychowawcze skorzystało około 11 osób.

4) Spotkania Zespołu ds. Profilaktyki – comiesięczne spotkania pedagogów i psychologów szkolnych z terenu miasta Turek i powiatu, których celem jest współpraca międzyinstytucjonalna. Celem pracy zespołu jest wymiana wiedzy i doświadczeń psychologów, pedagogów w zakresie działań profilaktycznych i wychowawczych w szkołach na terenie powiatu tureckiego oraz praca nad skutecznymi strategiami zapobiegania uzależnieniom i innym zachowaniom problemowym.

5) Współpraca z Miejskim Ośrodkiem Pomocy Społecznej w Turku przy organizacji akcji „Wakacje. Słońce.pl”. W ramach organizacji zostały zakupione materiały niezbędne do przeprowadzenia spotkań.

W latach 2017-2019 **Stowarzyszenie „Przystań”** w Turku realizowało projekt pod nazwą **„Przystań chroni dzieci i młodzież”** współfinansowany przez Gminę Miejską Turek. W poszczególnych latach wartość całkowita realizowanego projektu wynosiła:

2017 r. – 11.000 zł. Osiągnięte rezultaty realizacji projektu: 72 godziny zajęć plastyczno-technicznych dla 14 osób, 64 godziny warsztatów tanecznych stylu hip hop dla 17 osób. Dwie imprezy kulturalno-animacyjne dla dzieci i młodzieży dla około 250 osób

2018 r. – 11.900 zł. Osiągnięte rezultaty realizacji projektu: 72 godziny zajęć plastyczno-technicznych dla 11 osób, 96 godziny warsztatów tanecznych hip hop dla 15 osób. Impreza kulturalno-animacyjna dla dzieci i młodzieży dla około 200 osób. Akcja charytatywna „Z potrzeby serca” dla około 150 osób.

2019 r. – 11.900 zł. Osiągnięte rezultaty realizacji projektu: 72 godziny zajęć plastyczno-technicznych dla 11 osób; 96 godzin warsztatów tanecznych hip hop dla 15 osób. Impreza kulturalno-animacyjna dla dzieci i młodzieży dla około 200 osób Akcja charytatywna „Z potrzeby serca” dla około 150 osób

W ramach realizacji projektu prowadzono działalność profilaktyczną w sferze kultury i nauki dla dzieci i młodzieży z terenu miasta Turku poprzez dostarczanie im pozytywnych wzorców spędzania wolnego czasu. Środkiem do realizacji celu była organizacja zajęć plastyczno-technicznych, warsztatów tanecznych hip hop z elementami edukacji w zakresie propagowania idei trzeźwości oraz zaangażowanie uczestników w organizację imprezy kulturalno-animacyjnej i charytatywnej. Zajęcia spełniły zadanie rozbudzania i ukierunkowania aktywności dzieci i młodzieży do nawiązywania prawidłowych relacji interpersonalnych, nabywania wiedzy i umiejętności społecznych przydatnych w lepszym radzeniu sobie z trudnościami życiowymi oraz funkcjonowania bez używek w tym również bez dopalaczy i narkotyków.

PTZN oddział terenowy w Turku jest stowarzyszeniem mającym na celu kształtowanie właściwych postaw społecznych, m.in. poprzez informowanie społeczeństwa o charakterze zjawiska uzależnień, rozwijanie współpracy z organizacjami administracji rządowej i samorządowej w zakresie przeciwdziałania uzależnieniom, współpracę z instytucjami odpowiedzialnymi za profilaktykę, leczenie, resocjalizację i zwalczanie przestępstw wynikających z uzależnień od narkotyków, alkoholu i innych środków psychoaktywnych, ułatwienie osobom uzależnionym i zagrożonym uzależnieniami oraz ich otoczeniu dostępu i korzystania z odpowiedniej pomocy.

Stowarzyszenie „Przystań” prowadzi działalność kulturalną, społeczną i edukacyjną, ze szczególnym uwzględnieniem działań na rzecz prawidłowego funkcjonowania rodziny, integracji i aktywizacji społeczności lokalnej. Do zadań stowarzyszenia należą m.in. prowadzenie działalności opiekuńczej, wychowawczej i edukacyjnej obejmującej dzieci i młodzież w zakresie szeroko pojętego rozwoju osobistego: fizycznego, psychicznego, intelektualnego i duchowego, prowadzenie działań na rzecz prawidłowego funkcjonowania rodziny, integracja i aktywizacja społeczności lokalnej.

W latach 2017-2019 **Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej** w Turku obejmował wsparciem rodziny zmagające się z problemem narkomanii. Poniższa tabela zawiera dane szczegółowe dotyczące rodzin i przebywających w nich osób objętych wsparciem z systemu pomocy społecznej z powodu narkomanii.

Tabela 5. Rodziny i osoby w rodzinach, którym w latach 2017-2019 MOPS przyznał pomoc z powodu narkomanii

2017 r.		2018 r.		2019 r.	
liczba rodzin	liczba osób w rodzinach	liczba rodzin	liczba osób w rodzinach	liczba rodzin	liczba osób w rodzinach
11	12	11	15	13	16

Dane Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Turku.

W latach 2017-2019 liczba rodzin korzystających ze wsparcia MOPS-u w związku z narkomanią i liczba osób w rodzinach, które korzystały z pomocy, utrzymywała się na podobnym poziomie. Gdyby jednak odnieść te dane do okresu objętego analizą przy konstruowaniu poprzedniego programu przeciwdziałania narkomanii, należałoby odnotować wzrost liczby rodzin i osób w rodzinach objętych pomocą MOPS z powodu narkomanii. W 2012 r. było to 5 rodzin, w 2013 – 6, w 2014 – 7 i analogicznie: 5 osób w rodzinach w 2012 r., 8 w 2013 i 10 w 2014 r. Tymczasem w roku 2019 objętych pomocą było 13 rodzin i 16 osób w rodzinach.

Funkcjonujący w ramach MOPS-u Ośrodek Wsparcia dla Osób z Problemami Uzależnień podejmował wiele działań w zakresie przeciwdziałania narkomanii. W ramach

prowadzonej profilaktyki szkolono specjalistów z Zespołu Interdyscyplinarnego, pozyskiwano i rozpowszechniano materiały edukacyjne, poszerzano ofertę pomocy. Podejmowano współpracę z mediami (artykuły w prasie lokalnej, komunikaty rozpowszechniane w mediach), upowszechniano informacje o placówkach i ośrodkach wsparcia dla osób uzależnionych, współuzależnionych oraz rodzin. Organizowano spotkania indywidualne i grupowe z psychologiem klinicznym i specjalistami pracy z rodziną oraz prowadzono poradnictwo. Organizowano także czas dla dzieci, w tym zimowiska i kolonie letnie.

3.3. POMOC UZALEŻNIONYM – PORADNIE

W mieście Turku funkcjonują **poradnie leczenia uzależnień**, które świadczą swoje usługi bezpłatnie w ramach umowy z NFZ. Prowadzą one diagnostykę psychologiczną pacjentów uzależnionych od środków odurzających oraz terapię grupową we współpracy z rodzinami pacjentów.

Według danych **Centrum Leczenia Uzależnień Poradni Leczenia Uzależnień „Pryzmat”** (ul. Dąbrowskiego 7, 62-700 Turek) opieką poradni objętych było w latach 2017-2019 odpowiednio: 29, 37 i 24 osób używających lub uzależnionych od środków psychoaktywnych.

Według informacji przekazanych z **Niepublicznego Specjalistycznego Zakładu Opieki Zdrowotnej „ALMED”** (ul. Folwarczna 1, 62-700 Turek) rozpoznano zaburzenia psychiczne i zaburzenia zachowania spowodowane używaniem środków psychoaktywnych w latach 2017-2019 w sumie u 11 osób. Dane szczegółowe prezentuje poniższa tabela.

Tabela 6. Zaburzenia psychiczne i zaburzenia zachowania rozpoznane w NSZOZ „ALMED”

zakres danych	liczba osób w latach		
	2017	2018	2019
ogólna liczba osób, u których rozpoznano zaburzenia psychiczne i zaburzenia zachowania spowodowane używaniem środków psychoaktywnych w tym:	3	6	2
zaburzenia psychiczne i zaburzenia zachowania spowodowane używaniem opiatów	0	1	0
zaburzenia psychiczne i zaburzenia zachowania spowodowane przyjmowaniem substancji nasennych i uspakajających	1	0	1
zaburzenia psychiczne i zaburzenia zachowania spowodowane naprzemiennym przyjmowaniem środków wyżej wymienionych i innych środków psychoaktywnych – ostre zatrucie	1	4	2*
zaburzenia psychiczne i zaburzenia zachowania spowodowane naprzemiennym przyjmowaniem środków wyżej wymienionych i innych środków psychoaktywnych	1	1	1*

– zaburzenia psychotyczne			
---------------------------	--	--	--

* oznacza tego samego pacjenta

Dane Niepublicznego Specjalistycznego Zakładu Opieki Zdrowotnej „ALMED”

Dane dotyczące mieszkańców Gminy Miejskiej Turek, zarejestrowanych w **Centrum Zdrowia Psychicznego „Psyche”** (ul. Łąkowa 5A, 62-700 Turek), u których rozpoznano zaburzenia psychiczne i zaburzenia zachowania spowodowane używaniem środków psychoaktywnych, prezentuje kolejna tabela.

Tabela 7. Zaburzenia psychiczne i zaburzenia zachowania rozpoznane w CZP „Psyche”

zakres danych	2017	2018	2019
ogólna liczba osób, u których rozpoznano zaburzenia psychiczne i zaburzenia zachowania spowodowane używaniem środków psychoaktywnych	8	8	18

Dane Centrum Zdrowia Psychicznego „Psyche”.

Poradnia Psychologiczno-Pedagogiczna w Turku (ul. Kościuszki 6, 62-700 Turek) obejmuje pomocą dzieci i młodzież z grupy ryzyka. W roku szkolnym 2019/2020 Poradnia wydała 4 orzeczenia dla osób zagrożonych niedostosowaniem społecznym.

Jak wynika z informacji **Samodzielnego Publicznego Zespołu Opieki Zdrowotnej** (ul. Poduchowne 1, 62-700 Turek) podczas interwencji Pogotowia Ratunkowego (zespołów podstawowych i specjalistycznego) w latach 2017-2019 rozpoznano 4 przypadki zatrucia środkami narkotycznymi, gdzie stwierdzono zatrucie środkami narkotycznymi i psychodysleptycznymi: w 2017 r. u 2 pacjentów, w 2018 r. u 1 pacjenta i w 2019 r. u 1 pacjenta.

3.4. PRZECIWDZIAŁANIE NARKOMANII – DZIAŁANIA KONTROLNE, PROFILAKTYCZNE, PRZECIWDZIAŁANIE PRZESTĘPCZOŚCI NARKOTYKOWEJ

Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny przekazał informacje na temat działań podejmowanych przez pracowników PSSE w Turku w latach 2017-2019 w zakresie kontroli oraz profilaktyki nałogów, w szczególności związanych z uzależnieniem od narkotyków, dopalaczy i niektórych leków.

W latach 2017-2019 nie prowadzono kontroli w zakresie wprowadzania do obrotu środków zastępczych i nowych substancji psychoaktywnych z uwagi na brak stacjonarnego punktu sprzedaży – obiekt został zlikwidowany we wrześniu 2016 r. Nie otrzymano zgłoszeń dotyczących zatruć środkami zastępczymi z podmiotów leczniczych, jak również informacji o wprowadzaniu do obrotu środków zastępczych i nowych substancji psychoaktywnych.

W ramach profilaktyki używania tzw. „dopalaczy” we współpracy z Sekcją Oświaty Zdrowotnej i Promocji Zdrowia przeprowadzono szkolenie dla 18 uczniów klas gimnazjalnych powiatu tureckiego. Przedstawiono prezentację „Dopalacze nadal groźne”. We współpracy z Wydziałem Prewencji Komendy Powiatowej Policji w Turku oraz Sekcją Oświaty Zdrowotnej i Promocji Zdrowia w ramach kampanii o charakterze edukacyjno-profilaktycznym pt. „Narkotyki i dopalacze zabijają”, której hasło brzmi „Szkoda Ciebie na takie patoklimaty”, przeprowadzono 9 prelekcji. Omawiano zagrożenia dla zdrowia lub życia wynikające z używania środków psychoaktywnych. Liczba uczestników – około 1000 uczniów.

Wspólnie z Sekcją Oświaty Zdrowotnej i Promocji Zdrowia prowadzono poradnictwo i dystrybucję materiałów dotyczących uzależnień, między innymi nt. dopalaczy w punkcie informacyjno-edukacyjnym zlokalizowanym w Kaczkach Średnich w dniu 12 maja 2019 r. podczas majówki powiatowej. Liczba odbiorców – 80 (młodzież, osoby dorosłe).

W kontrolowanych zakładach pracy upowszechniano programy dotyczące problematyki przeciwdziałania używaniu środków zastępczych i nowych substancji psychoaktywnych.

Stosownie do art. 2 ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej, Państwowa Inspekcja Sanitarna realizuje zadania z zakresu zdrowia publicznego poprzez podejmowanie różnego rodzaju działań oświatowo-zdrowotnych ukierunkowanych na promocję zdrowego stylu życia, a także profilaktykę uzależnień.

1. Projekt edukacyjny „Wiem – nie biorę! Jestem bezpieczny”

Celem projektu jest wzrost świadomości młodzieży szkolnej w wieku 14-19 lat na temat wpływu narkotyków i nowych substancji psychoaktywnych na funkcjonowanie organizmu. Projekt jest realizowany w formie szkoleń dla młodzieży, porad dla kadry pedagogicznej i pielęgniarek środowiska szkolnego, prelekcji, pogadanek, spotkań ze specjalistami, w oparciu o poradnik „Smak życia czyli debata o dopalaczach”.

2. Program „ARS, czyli jak dbać o miłość”

Zasadniczym celem programu jest ograniczenie spożywania tytoniu, alkoholu i innych substancji psychoaktywnych przez młodzież szkół ponadpodstawowych. Projekt realizowany jest w formie szkoleń, zajęć warsztatowych, wizytacji.

Wśród społeczności lokalnej realizowana jest kampania „Nie pozwól odlecieć swojemu szczęściu”, której celem jest zwrócenie uwagi na negatywne skutki korzystania z używek.

3. Profilaktyka uzależnień od substancji psychoaktywnych

Realizowana jest w formie działań informacyjno-edukacyjnych, tj. pogadank, prelekcji, dystrybucji materiałów informacyjnych i szkoleniowych skierowanych do młodzieży, kadry pedagogicznej, pedagogów i pielęgniarek medycyny szkolnej.

4. Powiatowy Konkurs na temat profilaktyki HIV/AIDS i profilaktyki uzależnień pod tytułem „Uzależnienia sprzyjają HIV” skierowany jest do uczniów klas VII i VIII szkół podstawowych powiatu tureckiego. Partnerem jest Starostwo Powiatowe w Turku. Konkurs ma na celu zwrócenie uwagi na fakt, że każdy środek zmieniający świadomość (narkotyki, dopalacze) zwiększa ryzyko zakażenia HIV, bo po ich użyciu nie kontroluje się zachowania, przyjmowanie substancji psychoaktywnych może sprzyjać podejmowaniu ryzykownych zachowań seksualnych, które wiążą się z możliwością zakażenia HIV, które często przenosi się wśród osób używających wspólnych igieł i strzykawek do podawania narkotyków.

W ramach bezpiecznego wypoczynku zimowego i letniego podejmowane są działania informacyjno-edukacyjne, tj. konkursy profilaktyczne, stoiska/punkty informacyjne, pogadanki, prelekcje, dystrybucja materiałów informacyjnych w zakresie profilaktyki palenia tytoniu, używania „nowych narkotyków”.

PSSE prowadzi działania edukacyjne, w tym kampanie społeczne adresowane do dzieci, młodzieży i rodziców na temat zagrożeń wynikających z używania „nowych narkotyków”. Pogadanki/prelekcje tematyczne przeprowadzone przez pracowników PSSE we współpracy z KPP w Turku dla młodzieży na temat zagrożeń wynikających z używania środków zastępczych dla zdrowia oraz konsekwencjach prawnych. Celem działań jest zwiększenie świadomości młodych ludzi na temat zagrożeń związanych z zażywaniem narkotyków i nowych narkotyków, tzw. dopalaczy, w tym konsekwencji zarówno zdrowotnych, prawnych, jak i społecznych uzależnienia.

PSSE prowadzi także działania dotyczące strategii rozwiązywania problemów wynikających z używania „nowych narkotyków”, kierowane do jednostek samorządu terytorialnego, m.in. przekazując informacje o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii oraz ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej, funkcjonowaniu przy Ministrze Zdrowia Zespołu do spraw oceny ryzyka zagrożeń dla zdrowia lub życia ludzi związanych z używaniem nowych substancji psychoaktywnych, któremu przewodniczy Główny Inspektor Sanitarny.

Jak wynika z informacji przekazanych przez **Komendę Powiatową Policji** w Turku, w 2019 r. na terenie miasta stwierdzono ogółem 516 przestępstw, w tym z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii 40, w tym 21 popełnionych przez nieletnich. Pełne zestawienie dotyczące przestępczości w mieście za lata 2017-2019 prezentuje poniższa tabela.

Tabela 8. Przestępczość na terenie miasta w latach 2017-2019

zakres danych	2017 r.	2018 r.	2019 r.
stwierdzono ogółem przestępstw	532	589	516
w tym popełnionych przez nieletnich	18	27	45
w tym z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii	28	40	40
w tym popełnionych przez nieletnich	11	13	21

Dane Komendy Powiatowej Policji w Turku.

Według przekazanych informacji dominującymi narkotykami na terenie podległym KPP w Turku są amfetamina i marihuana, natomiast KPP nie prowadzi statystyki z podziałem na grupy wiekowe bądź sposobu dystrybucji narkotyków.

Policjanci Komendy Powiatowej Policji w Turku realizują program „Narkotyki i dopalacze zabijają”, w ramach którego przeprowadzane są działania profilaktyczne na terenie całego powiatu. Program realizowany jest zarówno w placówkach oświatowych, jak i na różnego rodzaju festynach czy piknikach. Najczęstszą formą propagowania założeń programu są spotkania z młodzieżą szkolną, podczas których wyświetlane są spoty dotyczące problematyki narkotyków, informujące jak wielkie spustoszenie w organizmie niesie ze sobą używanie tego typu substancji. Podczas spotkań z rodzicami i pedagogami wykorzystywana była walizka edukacyjna zawierająca atrapy narkotyków i narzędzia służące młodym ludziom do ich stosowania. W ramach współpracy z Państwową Stacją Sanitarno-Epidemiologiczną w Turku organizowane są prelekcje „Narkotyki i dopalacze zabijają”, podczas których młodzież zdobywa wiedzę z zakresu szkodliwości zażywania substancji psychoaktywnych.

Według danych przekazanych przez **Sąd Rejonowy** w Turku, dotyczących liczby spraw zakończonych wyrokiem i liczby osób skazanych przez Sąd Rejonowy w Turku na podstawie przepisów ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w latach 2017-2019, można zaobserwować nieznaczny wzrost zarówno liczby spraw, jak i liczby skazanych osób. Dane w tym zakresie przedstawia poniższa tabela.

Tabela 9. Sprawy zakończone wyrokiem i skazani na podstawie przepisów ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w latach 2017-2019

2017 r.		2018 r.		2019 r.	
liczba spraw	liczba osób	liczba spraw	liczba osób	liczba spraw	liczba osób
46	46	47	48	52	55

Dane Sądu Rejonowego w Turku.

Jak wynika z informacji przekazanych przez **Zespół Kuratorskiej Służby Sądowej Sądu Rejonowego** w Turku na ogólną liczbę 133 prowadzonych dozorów w 2019 r. 10 spraw to były dozory prowadzone w związku z przepisami ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. Pełne zestawienie dozorów i nadzorów prowadzonych przez Zespół Kuratorskiej Służby Sądowej w latach 2017-2019 prezentują poniższe tabele.

Tabela 10. Dozory prowadzone przez Zespół Kuratorskiej Służby Sądowej Sądu Rejonowego w Turku w latach 2017-2019

2017 r.		2018 r.		2019 r	
ogólna liczba spraw	ogólna liczba osób	ogólna liczba spraw	ogólna liczba osób	ogólna liczba spraw	ogólna liczba osób
235	225	182	165	133	133
w tym dozory w związku z przestępstwami popełnionymi wbrew przepisom Ustawy z 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii					
liczba spraw	liczba osób	liczba spraw	liczba osób	liczba spraw	liczba osób
25	22	19	17	10	8

Dane Zespołu Kuratorskiej Służby Sądowej Sądu Rejonowego w Turku.

Tabela 11. Nadzory prowadzone przez Zespół Kuratorskiej Służby Sądowej Sądu Rejonowego w Turku w latach 2017-2019

2017 r.		2018 r.		2019 r	
ogólna liczba spraw	ogólna liczba osób	ogólna liczba spraw	ogólna liczba osób	ogólna liczba spraw	ogólna liczba osób
365	697	339	677	302	674
w tym spraw nieletnich					
którzy dokonali czynu karnego wbrew przepisom Ustawy z 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii					
liczba spraw		liczba spraw		liczba spraw	
2		3		1	
prezentują przejawy demoralizacji w związku z używaniem środków odurzających lub substancji psychoaktywnych					
liczba spraw		liczba spraw		liczba spraw	
2		3		1	

Dane Zespołu Kuratorskiej Służby Sądowej Sądu Rejonowego w Turku.

3.5. ZJAWISKO NARKOMANII W OPINII ŚRODOWISKA LOKALNEGO

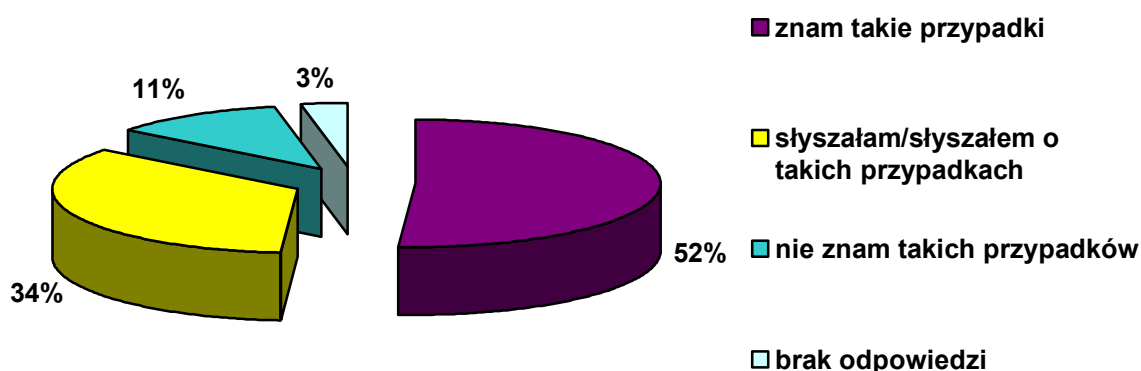
W ramach diagnozy zjawiska narkomanii w mieście Turku zostały przeprowadzone badania ankietowe wśród osób mających wpływ na kształt lokalnej polityki społecznej oraz mieszkańców miasta. Do analizy przedłożono w sumie 40 wypełnionych anonimowo ankiet, w których badani wyrazili opinie na temat zjawiska narkomanii w mieście. Profil respondentów ankiety prezentuje poniższa tabela.

Tabela 12. Profil respondentów ankiety „Problemy narkomanii w opinii mieszkańców”

liczba ankietowanych	pleć	grupa wiekowa	czas zamieszkiwania w mieście	wykształcenie
40	kobiety (85%)	26-35 lat (15%)	od urodzenia (65%)	wyższe (77,5%)
		36-45 lat (35%)	od 10 do 50 lat (30%)	średnie (20%)
		46-55 lat (32,5%)		
		56-65 lat (10%)		
		pow. 65 lat (7,5%)		
	mężczyźni (25%)	brak deklaracji (5%)	podstawowe (2,5%)	

W pierwszej kolejności zapytano respondentów o ich wiedzę na temat przypadków używania narkotyków lub środków odurzających. Rozkład uzyskanych odpowiedzi przedstawia poniższy wykres.

Wykres 1. Czy Pani/Pan spotkali się z przypadkami sięgania po narkotyki lub środki odurzające na terenie miasta?

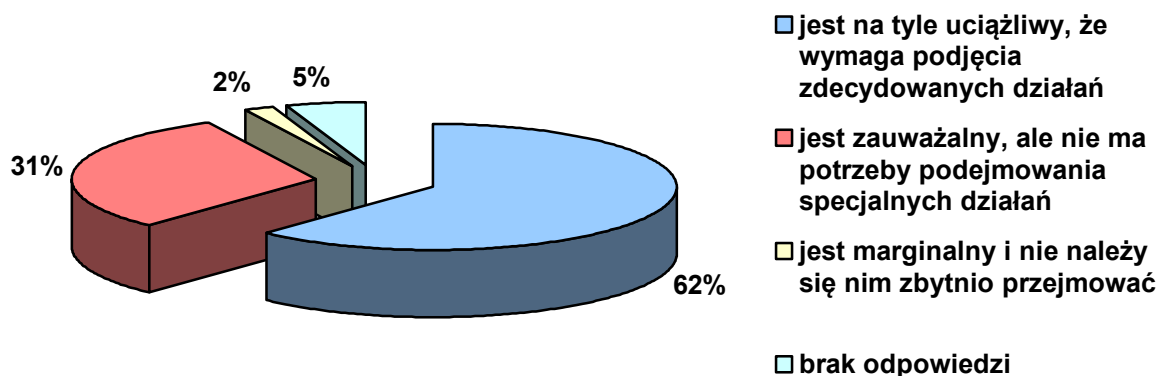
Dane z badań ankietowych przeprowadzonych w środowisku lokalnym.

Większość badanych (52%) przyznała, iż zna przypadki używania narkotyków w mieście, a z kolei 34% ankietowanych słyszało o przypadkach używania narkotyków

na terenie miasta. Z przypadkami używania narkotyków nie spotkało się 11% badanych. Część ankietowanych nie udzieliła odpowiedzi na powyższe pytanie (3%).

W następnym pytaniu poproszono ankietowanych o opinię na temat skali problemu narkomanii w mieście. Rozkład odpowiedzi przedstawia poniższy wykres.

Wykres 2. Jakie jest Pani/Pana zdaniem nasilenie problemu narkomanii na terenie miasta?

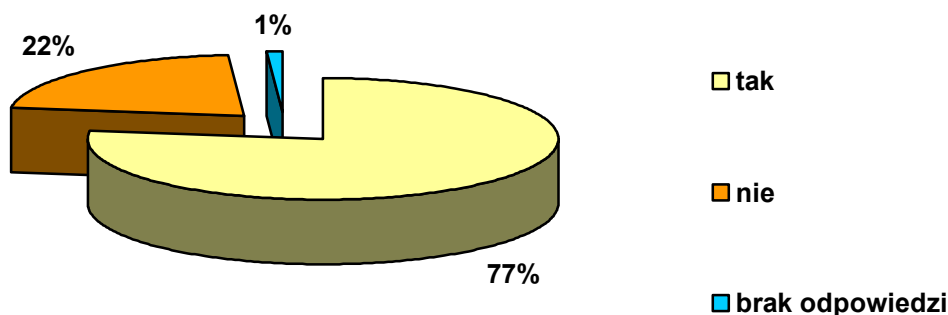

Dane z badań ankietowych przeprowadzonych w środowisku lokalnym.

W sumie 93% badanych uznało, iż zjawisko narkomanii jest problemem zauważalnym lub uciążliwym, z czego zdecydowana większość ankietowanych (62%) odpowiedziała, iż problem narkomanii na terenie miasta jest uciążliwy i wymaga podjęcia zdecydowanych działań. Tylko 2% ankietowanych odpowiedziało, iż jest to zjawisko marginalne, którym nie należy się zbytnio przejmować, a 5% nie udzieliło odpowiedzi na to pytanie.

Kolejne pytanie rozpoznawało zainteresowanie ankietowanych osób wpływem narkotyków i innych środków odurzających na zdrowie i zachowanie człowieka. Zebrane dane prezentuje poniższy wykres.

Wykres 3. Czy Pani/Pan interesowali się kiedykolwiek wpływem narkotyków i środków odurzających na zdrowie i zachowanie człowieka?

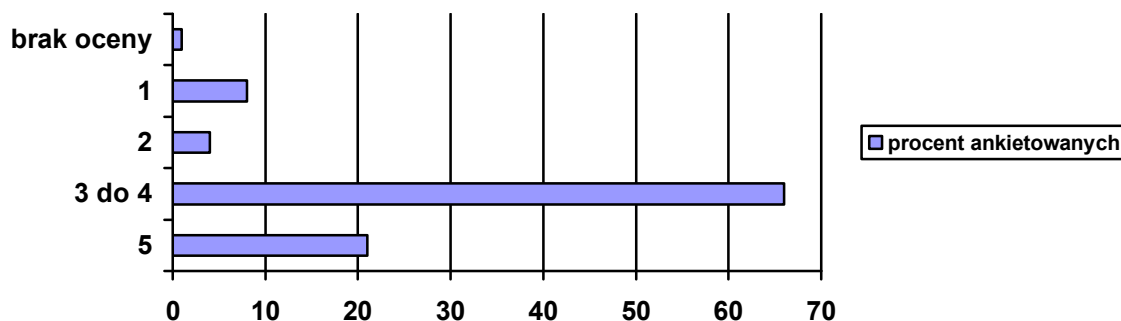

Dane z badań ankietowych przeprowadzonych w środowisku lokalnym.

Zainteresowanie problemem narkomanii wyraziło 77% badanych, natomiast 22% odpowiedziało, iż nie przejawiało (nigdy) zainteresowania wpływem narkotyków na zdrowie i zachowanie człowieka. Wśród badanych 1% nie udzielił odpowiedzi na powyższe pytanie.

W przeprowadzonym badaniu respondenci mieli również za zadanie ocenę poziomu swojej wiedzy dotyczącej wpływu narkotyków i innych środków odurzających na zdrowie i zachowanie człowieka. Oceny tej dokonywano w skali pięciopunktowej, gdzie 1 oznacza bardzo niski poziom wiedzy, a 5 bardzo wysoki poziom wiedzy. Wyniki wskazują, iż większość badanych (66%) ocenia poziom swojej wiedzy dotyczącej badanych kwestii jako dobry (wybór czwórki na skali) i dość dobry (wybór trójki na skali). Grupa 21% badanych oceniła swoją wiedzę jako bardzo wysoką (wybór piątki na skali). Z kolei 4% badanych oceniło swoją wiedzę dotyczącą wpływu narkotyków i innych środków odurzających na funkcjonowanie człowieka jako niskie, wybierając dwójkę na pięciostopniowej skali, a 8% uznało, że ich wiedza w badanych kwestiach jest bardzo niska (wybór jedynki na skali). Część badanych (1%) nie udzieliła odpowiedzi na to pytanie. Uzyskane odpowiedzi ilustruje poniższy wykres.

Wykres 4. Ocena poziomu wiedzy na temat wpływu narkotyków i środków odurzających na zdrowie i zachowanie człowieka

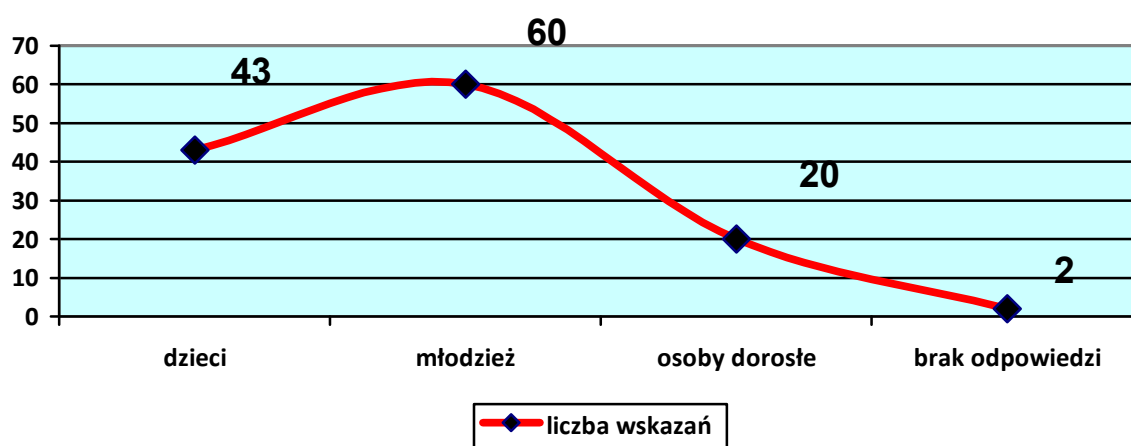

Dane z badań ankietowych przeprowadzonych w środowisku lokalnym.

W następnym pytaniu poproszono ankietyowanych o zajęcie stanowiska w kwestii dotyczącej prowadzenia profilaktyki narkomanii. Badanym postawiono następujące pytanie: „Czy w Pani/Pana opinii należy podejmować działania o charakterze profilaktycznym, uświadamiające o wpływie środków odurzających i narkotyków na zdrowie i zachowanie człowieka? Zdecydowana większość, bo aż 91% respondentów, odpowiedziała pozytywnie na tak sformułowane pytanie, wybierając odpowiedź „tak”. Tylko 5% z badanej grupy wyraziło negatywny stosunek do prowadzenia działań profilaktyczno-uświadamiających, a 4% nie odpowiedziało na powyższe pytanie.

Ankietowani, którzy udzielili twierdzącej odpowiedzi dotyczącej potrzeby podejmowania działań profilaktyczno-uświadamiających, zostali poproszeni o określenie grupy docelowej, do której owa profilaktyka powinna zostać skierowana. Analiza danych wykazała, iż odpowiedzi na to pytanie udzielili także wszyscy ankietowani, którzy wyrażali we wcześniejszym pytaniu negatywne stanowisko wobec potrzeby prowadzenia takich działań. Natomiast z czterech badanych, którzy nie udzielili odpowiedzi na wcześniejsze pytanie, tylko dwóch nie wybrało żadnej grupy docelowej. Część ankietowanych, dokonując wyboru, zaznaczała dwie lub trzy grupy docelowe. Szczegółowe dane przedstawia poniższy wykres.

Wykres 5. Jeżeli należy podejmować działania o charakterze profilaktycznym, uświadamiające o wpływie środków odurzających i narkotyków, to kogo Pani/Pana zdaniem należałoby nimi objąć?

Dane z badań ankietowych przeprowadzonych w środowisku lokalnym.

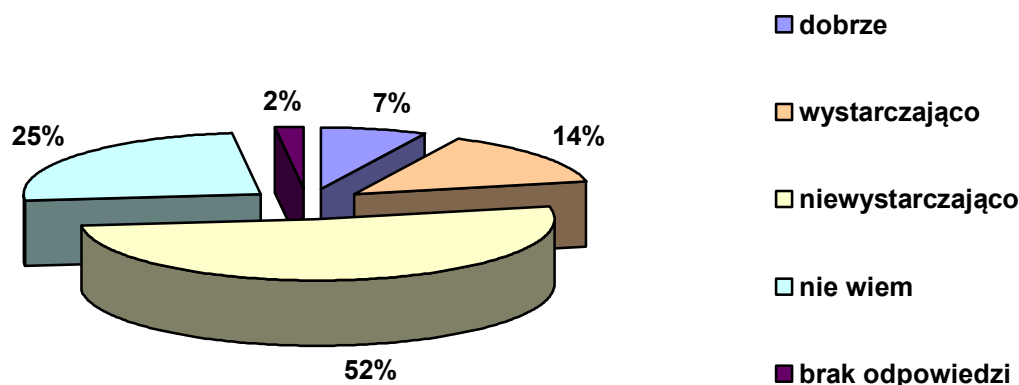
Najczęściej wybieraną grupą docelową była młodzież (60 wskazań), kolejną była grupa dzieci (43 wskazania), a najrzadziej wybierana była grupa osób dorosłych (20 wskazań). W związku z powyższymi wynikami można przypuszczać, iż z uwagi na wiek badanych osób (osoby dorosłe), część ankietowanych będąca zdania, iż działania profilaktyczno-uświadamiające nie powinny być kierowane do osób dorosłych, w pytaniu wcześniejszym, dotyczącym potrzeby podejmowania takich akcji, odpowiedziała negatywnie lub powstrzymała się od udzielenia odpowiedzi, natomiast w pytaniu o grupy docelowe dokonała wyboru odpowiedzi z uwzględnieniem głównie grup dzieci lub młodzieży.

Badanie ankietowe zawierało również pytanie dotyczące oceny dotychczas podejmowanych na terenie miasta Turku działań profilaktycznych związanych z problemem narkomanii.

Oceniając dotychczas prowadzone na terenie miasta działania profilaktyczne związane ze zjawiskiem narkomanii i narkotyków, tylko 21% respondentów dokonała wskazania ocen

pozytywnych (oceny dobrej i wystarczającej). Większość ankietowanych (52%) uznała, że prowadzone działania są niewystarczające. Z kolei 25% badanych nie potrafiło dokonać oceny prowadzonych działań, a 2% w ogóle nie udzieliło odpowiedzi na to pytanie. Rozkład odpowiedzi przedstawia wykres zamieszczony poniżej.

Wykres 6. Jak Pani/Pan ocenia prowadzone dotychczas w mieście działania profilaktyczne związane z problemem narkomanii?

Dane z badań ankietowych przeprowadzonych w środowisku lokalnym.

Powyższe wyniki wskazują na potrzebę rozszerzenia dotychczasowych działań profilaktycznych, ich upowszechniania i nagłaśniania. Ankietowani wśród sposobów, w jaki należy pomagać osobom używającym środków odurzających i uzależnionym od narkotyków, wymieniali: uświadamianie o konsekwencjach wynikających z działania zażywanych substancji na zdrowie i zachowanie człowieka; właściwe edukowanie dotyczące m.in. znaczenia przyjaźni, miłości, samooceny, sposobów radzenia sobie z problemami itd.; poradnictwo dotyczące doboru odpowiedniego ośrodka leczenia, podjęcia terapii; kierowanie do specjalistów, ośrodków specjalistycznych; zwiększenie dostępu do specjalistów i zmniejszenie kolejek oraz czasu oczekiwania na leczenie; terapie grupowe i indywidualne; odizolowanie w placówkach medycznych; leczenie długoterminowe; kierowanie i przeprowadzanie leczenia przymusowego, w tym zamkniętego; zwiększenie liczby placówek leczniczych specjalizujących się w tego rodzaju uzależnieniach; pomoc ambulatoryjną; zwiększenie środków na profilaktykę i walkę z narkomanią; podejmowanie działań pomocowych wobec całej rodziny; tworzenie grup wsparcia; pomoc w organizowaniu czasu wolnego; ograniczenie pomocy finansowej z MOPS-u dla osób używających narkotyków lub innych środków odurzających; pomoc w znalezieniu i utrzymaniu pracy; zapewnienie nadzoru policji lub kuratora; nagłaśnianie działań profilaktycznych w mediach.

Zdaniem ankietowanych ważną rolę w udzielaniu pomocy osobom używającym środków odurzających lub psychoaktywnych odgrywa rodzina (szczególnie rodzice), przyjaciele i specjaliści. Wśród specjalistów najczęściej wymieniani byli: psycholog, psychiatra, terapeuta ds. uzależnień, psychoterapeuta, pedagog szkolny, lekarz rodzinny. W gronie osób, które mogą służyć pomocą wymieniano także nauczycieli, pracowników socjalnych, osoby uzależnione po terapii. Ankietowani wskazali również na dużą rolę w udzielaniu pomocy osobom przyjmującym środki odurzające i narkotyki ze strony: Policji, poradni leczenia uzależnień, ośrodków wsparcia, MONAR-u, placówek ochrony zdrowia, Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej, Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie, Polskiego Towarzystwa Zapobiegania Narkomanii, Urzędu Miejskiego, Kościoła.

3.6. BADANIA W ŚRODOWISKU DZIECI I MŁODZIEŻY SZKOLNEJ

Analizie sytuacji szkolnej i rodzinnej uczniów w Gminie Miejskiej Turek posłużyło również badanie ankietowe przeprowadzone w funkcjonujących na jej terenie placówkach oświatowych. Pomogło ono zdiagnozować środowisko szkolne i rodzinne uczniów m.in. pod kątem występowania negatywnych zachowań i zjawisk o charakterze patologicznym, w tym także problemu narkomanii, nadto pozwoliło uzyskać informacje na temat prowadzonych w szkole działań profilaktycznych.

W sumie do analizy przedłożono 3 ankiety odnoszące się do roku szkolnego 2019/2020 wypełnione przez pedagogów z następujących placówek oświatowych:

- Szkoła Podstawowa Nr 1 im. Henryka Sienkiewicza w Turku (liczba uczniów: 637),
- Szkoła Podstawowa Nr 4 im. gen. M. Mieczysława Smorawińskiego w Turku (liczba uczniów: 618),
- Szkoła Podstawowa Nr 5 im. UNICEF w Turku (liczba uczniów: 947).

Uczestnicy badania stwierdzali występowanie zjawisk patologicznych i negatywnych zachowań w społeczności uczniowskiej oraz dysfunkcji i patologii w otoczeniu domowym uczniów, podając jednocześnie liczbę ujawnionych przypadków. Problemy, które w najpoważniejszym stopniu dosięgają uczniów i ich rodziny, identyfikowano w dwojaki sposób: wypełniając zamknięte katalogi obejmujące 6 zmiennych oraz odpowiadając na pytania o charakterze otwartym, określając subiektywnie stopień natężenia występujących problemów w ciągu trzech ostatnich lat. Uzyskane na podstawie analizy ankiet informacje prezentują poniższe tabele.

Tabela 13. Negatywne zachowania i zjawiska patologiczne występujące w społeczności uczniowskiej w roku szkolnym 2019/2020

rodzaj negatywnych zachowań i zjawisk patologicznych	występowanie		
	liczba placówek, w których stwierdzono	liczba ujawnionych przypadków	liczba placówek, w których nie stwierdzono
palenie papierosów	2	12	1
sięganie po alkohol	0	0	3
sięganie po narkotyki	0	0	3
udział w grupach negatywnych	0	0	3
przestępczość ujawniona	0	0	3
przypadki wymagające nadzoru kuratora sądowego	1	4	2

Dane z badań ankietowanych przeprowadzonych w placówkach oświatowych miasta.

Tabela 14. Występowanie dysfunkcji i patologii w rodzinach uczniów

rodzaj zjawiska	występowanie		
	liczba placówek, w których stwierdzono	liczba ujawnionych przypadków	liczba placówek, w których nie stwierdzono
bezradność w sprawach opiekuńczo-wychowawczych i prowadzenia gospodarstwa domowego	3	34	0
zaniedbanie dziecka	1	5	2
uzależnienia (alkoholizm, narkomania)	2	8	1
przemoc w rodzinie	1	6	2
wykorzystywanie seksualne dzieci	0	0	3
przestępczość	0	0	3

Dane z badań ankietowanych przeprowadzonych w placówkach oświatowych miasta.

W otoczeniu szkolnym uczniów stwierdzono 12 przypadków palenia papierosów (w tym e-papierosów) oraz 4 przypadki wymagające nadzoru kuratora sądowego. Wśród dysfunkcji i patologii ujawnionych w środowisku rodzinnym uczniów stwierdzono 34 przypadki bezradności w sprawach opiekuńczo-wychowawczych i prowadzenia gospodarstwa domowego, 5 przypadków zaniedbania, 8 przypadków uzależnień i 6 przypadków przemocy w rodzinie.

Przedstawiciele dwóch z badanych placówek nie zauważyli wzrostu negatywnych zachowań i zjawisk patologicznych wśród uczniów w ciągu ostatnich trzech lat, natomiast jeden respondent taki wzrost zauważył, wskazując na przemoc psychiczną i cyberprzemoc.

Jeśli chodzi o przypadki dysfunkcji występujących w rodzinach uczniów, to w opinii przedstawicieli dwóch badanych placówek taki wzrost w ciągu ostatnich trzech lat nastąpił, zaś jeden z ankietowanych nie odniósł się zdecydowanie do tej kwestii, wybierając odpowiedź „trudno powiedzieć”.

Wskazując problemy w rodzinach uczniów, które zdaniem respondentów przybrały na sile, wymieniano rozwody i rozstania rodziców, owocujące tym, że dziecko zostaje pod opieką jednego rodzica, najczęściej matki, konflikty między rodzicami w kwestii wychowania dziecka, a także zauważalna niewydolność wychowawcza.

Dwie szkoły biorące udział w badaniu zapewniają uczniom dostęp do pedagoga szkolnego, pielęgniarki, psychologa i doradcy zawodowego, jedna szkoła nie zapewnia dostępu do psychologa. Szkoły prowadzą działania profilaktyczne, w tym mające na celu zapobieganie problemom narkomanii, zarówno skierowane do uczniów, jak i ich rodziców.

Wśród działań adresowanych do uczniów wymieniano: realizację programów profilaktycznych „Spójrz inaczej”, „Smak życia, czyli debata o dopalaczach” czy „Narkotyki i dopalacze zabijają” we współpracy z Policją i Sanepidem, rozmowy profilaktyczne wśród uczniów starszych klas prowadzone z funkcjonariuszami Policji na temat zachowań ryzykownych, konkursy profilaktyczne, warsztaty prowadzone przez specjalistów z MOPS, pogadanki na lekcjach wychowawczych, gazetki tematyczne.

Wśród działań adresowanych do rodziców uczniów wymieniano: prelekcje na temat zagrożeń i odpowiedzialności prawnej z udziałem funkcjonariuszy Policji, warsztaty z udziałem specjalistów, wywiadówki profilaktyczne, interdyscyplinarne porady psychologa i pedagoga, udzielanie informacji na temat instytucji zajmujących się problemami uzależnień.

Dane z ankiet wskazują, iż większość szkół nie ma potrzeby przeprowadzania innych badań ponad te, które dotychczas prowadziła. Dwie szkoły wyraziły potrzebę kontynuowania obecnie prowadzonych badań i porównywania postaw uczniów oraz analizowania skuteczności prowadzonych zajęć profilaktycznych.

Wśród działań profilaktycznych, na jakie wyrażono zapotrzebowanie, wymieniane były: warsztaty profilaktyczne dla uczniów i rodziców, aktywne włączenie w realizowaną profilaktykę rodzin dysfunkcyjnych, warsztaty psychologiczne podnoszące kompetencje społeczne uczniów, zwiększenie liczby zajęć z psychologiem.

Szkoły podejmują współpracę z innymi instytucjami w celu udzielania sprawnej i kompleksowej pomocy w zakresie wczesnej profilaktyki i przeciwdziałania narkomanii. Najczęściej taką współpracę podejmują z Komendą Powiatową Policji, Poradnią Psychologiczno-Pedagogiczną, Miejskim Ośrodkiem Pomocy Społecznej, Sądem Rejonowym, Urzędem Miasta, Polskim Towarzystwem Zapobiegania Narkomanii, Powiatową Stacją Sanitarno-Epidemiologiczną, poradniami zdrowia psychicznego, Kościołem, klubami sportowymi, instytucjami kultury.

Kadra dwóch z ankietowanych szkół uczestniczyła w ostatnich trzech latach w szkoleniach mających na celu zdobycie lub pogłębienie wiedzy z zakresu profilaktyki narkomanii.

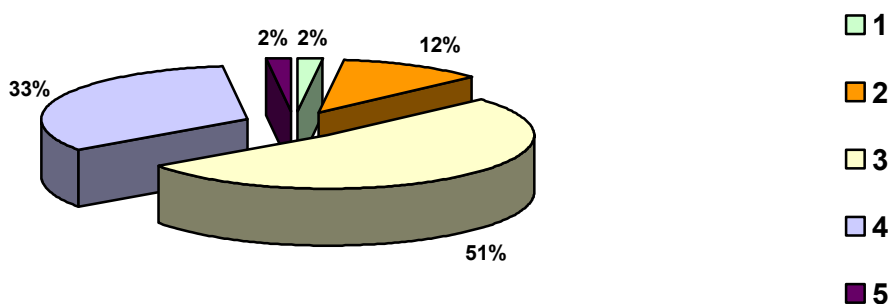
3.7. OPINIE UCZNIÓW DOTYCZĄCE UŻYWANIA ŚRODKÓW ODURZAJĄCYCH I PROFILAKTYKI

Diagnoza zjawiska narkomanii w mieście Turku została uzupełniona o opinie uczniów wybranych losowo szkół podstawowych. Uzyskane z badania ankietowego dane dostarczyły informacji o wiedzy uczniów na temat narkotyków i narkomanii, a także o ich nastawieniu do profilaktyki oraz zapatrywaniu na istniejące rozwiązania prawne dotyczące narkotyków i narkomanii. W sumie do analizy przedłożono 65 anonimowo wypełnionych ankiet. Wśród ankietowanych 46% stanowiły kobiety, 51% mężczyźni, natomiast 3% ankietowanych nie zadeklarowało swojej przynależności płciowej. Przedział wiekowy badanych zawarł się pomiędzy 12. a 14. rokiem życia.

Respondentom zadano pytanie wymagające określenia ich wiedzy dotyczącej wpływu narkotyków i innych środków odurzających na zachowanie i zdrowie człowieka. Zdecydowana większość ankietowanych (81%) uznała, iż posiada wiedzę w tym zakresie, natomiast 19% zaznaczyło, że nie ma takiej wiedzy. Wśród osób, które uznały, iż nie posiadają odpowiedniej wiedzy, było siedmiu uczniów i sześć uczennic.

Ankietowani, którzy odpowiedzieli, iż posiadają wiedzę w badanym zakresie, określali jej poziom na pięciopunktowej skali. Wyniki tych ocen prezentują się następująco: 33% (17 osób) określiło swoją wiedzę na 4, 51% (27 osób) na 3, 12% (6 osób) na 2, 2% (1 osoba) określiło swoją wiedzę na 1 i 2% (1 osoba) uznało, iż posiada wiedzę na najwyższym poziomie w badanej skali. Rozkład uzyskanych odpowiedzi prezentuje poniższy wykres.

Wykres 7. Jeśli uważasz, że posiadasz wiedzę na temat wpływu narkotyków i innych środków odurzających, to jak byś określił w pięciopunktowej skali zasób swojej wiedzy na ten temat?

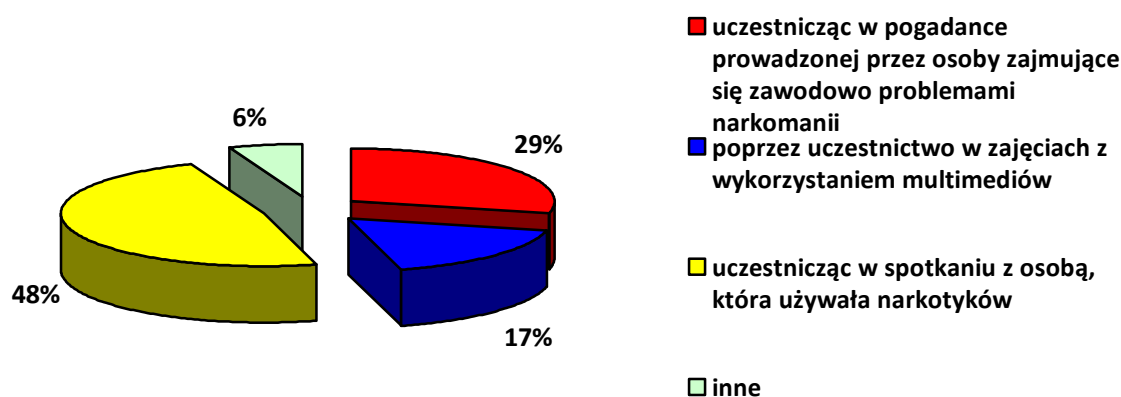

Dane z badań ankietowych przeprowadzonych w placówkach oświatowych.

W kolejnym pytaniu zapytano uczniów o chęć poszerzenia wiedzy dotyczącej wpływu narkotyków i innych środków odurzających na organizm człowieka. Większość (54%) respondentów zadeklarowała taką wolę, a 46% zaznaczyło, iż nie przejawia zainteresowania poszerzaniem wiedzy w tym zakresie. Połowa uczniów, która uznała swoją wiedzę za niewystarczającą, odpowiedziała iż chce poszerzyć wiedzę na ten temat.

Uczniowie w przeprowadzonym badaniu ankietowym mieli możliwość wyboru najbardziej ich interesującej formy poszerzenia wiedzy z zakresu wpływu narkotyków na drowie człowieka. Największym zainteresowaniem z proponowanych w badaniu form poszerzania wiedzy dotyczącej narkotyków i środków odurzających (48%) cieszyły się spotkania z osobami, które doświadczyły skutków zażywania narkotyków oraz pogadanki organizowane przez profesjonalistów z danej dziedziny (29%). Badani zaznaczali również zainteresowanie przekazem multimedialnym (17%), a 6% ankietowanych wyraziło zapotrzebowania na inne, niewymienione w ankiecie formy zdobywanie tej wiedzy (przez Internet). Rozkład odpowiedzi w tej kwestii prezentuje poniższy wykres.

Wykres 8. Jeśli chciałbyś poszerzyć wiedzę na temat wpływu narkotyków i innych środków odurzających, to w jaki sposób?

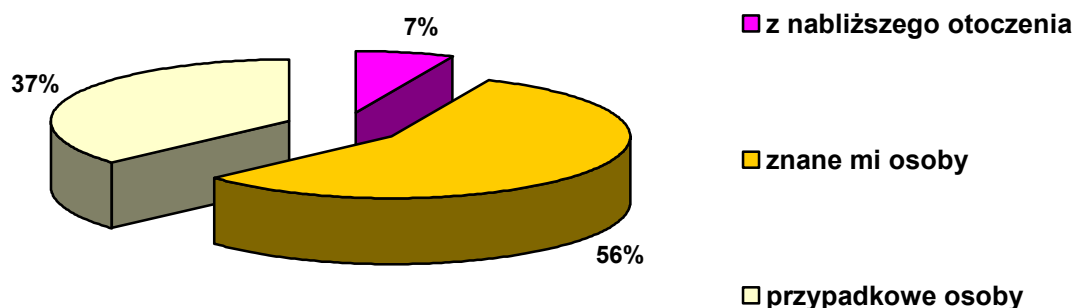
Dane z badań ankietowych przeprowadzonych w placówkach oświatowych.

Uczniowie mieli również za zadanie odpowiedzieć na pytanie, czy mieli okazję spotkać osoby, które miały kontakt z narkotykami. 58% uczniów badanych placówek oświatowych spotkało takie osoby, grupa 42% badanych nie zetknęła się z osobami, które zażywały narkotyki. Badani, którzy spotkali osoby mające kontakt z narkotykami, określali w kolejnym pytaniu stopień ich wzajemnej bliskości.

W tym pytaniu można było udzielić kilku odpowiedzi, z czego ankietowani skorzystali. 56% badanych spotkało osoby mające kontakt z narkotykami wśród znanych im osób oraz osób przypadkowo spotkanych (37%). Natomiast 7% badanych zetknęło się

z osobami mającymi kontakt z narkotykami w ich najbliższym otoczeniu. Rozkład odpowiedzi prezentuje poniższy wykres.

Wykres 9. Jeśli miałeś okazję spotkać osoby, które miały kontakt z narkotykami, to jakie to były osoby?

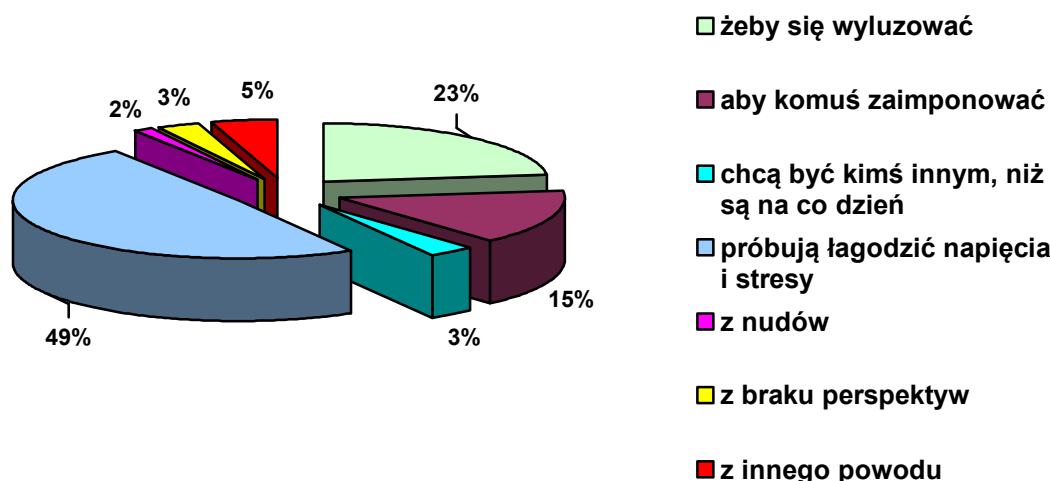

Dane z badań ankietowych przeprowadzonych w placówkach oświatowych.

Kolejne pytanie ankiety pozwoliło poznać wrażenia ankietowanych, którzy zetknęli się z osobami mającymi kontakt z narkotykami. Wśród tych uczniów, którzy spotkali osoby mające styczność z narkotykami, 15% (10 osób) było zaskoczonych podczas kontaktu z tymi osobami, 18% (12 osób) kontakt ten uznało za całkowicie normalny, a 25% (36 osób) podczas spotkania z osobami zażywającymi narkotyki reagowało zdziwieniem.

W następnym pytaniu zbierano opinie uczniów na temat przyczyn sięgania po narkotyki. Rozkład uzyskanych odpowiedzi prezentuje poniższy wykres.

Wykres 10. Jak myślisz, dlaczego ludzie sięgają po narkotyki?

Dane z badań ankietowych przeprowadzonych w placówkach oświatowych.

Najwięcej badanych uważa, iż przyczyną sięgania po narkotyki są próby łagodzenia napięć i stresów (49% badanych), chęć zaimponowania komuś (27% badanych) oraz chęć wyluzowania się (23% badanych), a także chęć zaimponowania komuś (15% badanych). Wśród powodów sięgania po środki odurzające wybierane także były następujące

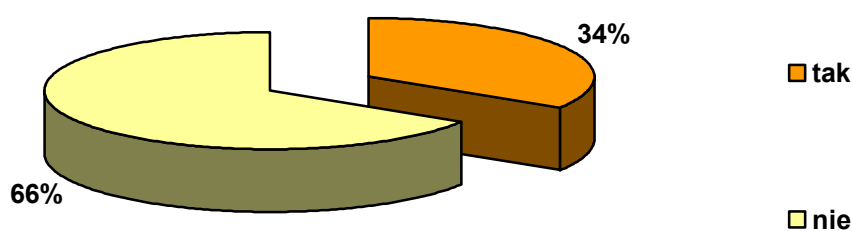
odpowiedzi: chęć bycia kimś innym, nuda, brak perspektyw oraz inne, bardziej niesprecyzowane powody.

Kolejne cztery pytania w badaniu dotyczyły kwestii prawnych. Uczniom postawiono m.in. pytanie: „Jak sądzisz, czy dobrze, że w naszym kraju dostęp do narkotyków i substancji o działaniu narkotycznym jest utrudniony?”. Zdecydowana większość (63%) odpowiedziała, iż obecny stan prawny jest dobry, a 37% badanych uważa, że prawo nie powinno utrudniać dostępu do tych środków.

W kolejnym pytaniu uczniowie mieli możliwość wyrażenia swojego stanowiska i skazania kierunków działań, jakie sami podjęliby w kwestii regulacji prawa dotyczącego narkotyków i innych środków odurzających. Zebrane dane wskazują, iż 34% badanych złagodziłoby istniejące obecnie zapisy prawne, jednak 66% nie złagodziłoby istniejących rozwiązań prawnych.

Respondenci, którzy dokonaliby zmian łagodzących prawo dotyczące dostępności narkotyków, najczęściej opowiadali się za: legalizacją narkotyków miękkich, za zmniejszeniem kar za posiadanie niewielkiej ilości narkotyków na tzw. „własny użytek”, za legalizacją medycznej marihuany oraz legalizacją upraw na własny użytek. Respondenci zgodnie twierdzili, iż kary za handel narkotykami powinny zostać utrzymane i być względnie duże oraz że zakazana powinna być sprzedaż dopalaczy. Rozkład odpowiedzi prezentuje poniższy wykres.

Wykres 11. Gdyby to od ciebie zależało, złagodziłbyś obowiązujące prawo?

Dane z badań ankietowych przeprowadzonych w placówkach oświatowych.

Osoby badane, które nie chciałyby zmian w istniejącym stanie prawnym, swoje stanowisko uzasadniały szkodliwym wpływem narkotyków i innych środków odurzających na zdrowie człowieka, obniżeniem bezpieczeństwa osoby zażywającej taką substancję oraz osób z jej otoczenia. Zwiększenie dostępności i legalizacja narkotyków budzi niepokój

i strach przed utratą poczucia bezpieczeństwa oraz obawę przed permanentnym odczuwaniem zagrożenia. Pojawiły się także opinie stwierdzające, iż potrzeby osób uzależnionych stale rosną, a legalizacja narkotyków spowodowałaby nie tylko wzrost dostępu do narkotyków, ale także wzrost liczby osób uzależnionych w wysokim stopniu, co rodziłoby kolejne koszty społeczne związane z leczeniem osób uzależnionych oraz wymagałoby zapewnienia wsparcia osób z ich najbliższego otoczenia.

3.8. ZASOBY UMOŻLIWIAJĄCE PRZECIWDZIAŁANIE NARKOMANII W MIEŚCIE

Do zasobów umożliwiających przeciwdziałanie narkomanii w mieście można zaliczyć grupy, instytucje i organizacje funkcjonujące na jego terenie lub obejmujące zasięgiem działania jego mieszkańców, które prowadzą działalność na rzecz osób dotkniętych tym problemem. Poniższa tabela zawiera wykaz takich podmiotów świadczących wsparcie mieszkańcom miasta Turek.

Tabela 15. Jednostki wsparcia dla osób dotkniętych narkomanią w mieście

nazwa jednostki	adres jednostki
Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej dział Ośrodek Wsparcia dla Osób z Problemami Uzależnień	ul. Konińska 4, 62-700 Turek
Miejska Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych	ul. Kaliska 59, 62-700 Turek
NZOZ Poradnia Leczenia Uzależnień „Przymat”	ul. Dąbrowskiego 7, 62-700 Turek
Komenda Powiatowa Policji	ul. Legionów Polskich 3, 62-700 Turek
Poradnia Psychologiczno-Pedagogiczna	ul. Kościuszki 6, 62-700 Turek
Centrum Zdrowia Psychicznego	ul. Poduchowne 1, 62-700 Turek
ZOZ ALMED Poradnia Zdrowia Psychicznego	ul. Folwarczna 1, 62-700 Turek
Polskie Towarzystwo Zapobiegania Narkomanii oddział terenowy w Turku	ul. Konińska 4, 62-700 Turek
Stowarzyszenie „Przystań”	ul. Browarna 13, 62-700 Turek
Stowarzyszenie „Spójrz Inaczej”	ul. Poduchowne 1, 62-700 Turek
Sąd Rejonowy w Turku Wydział Rodzinny i Nieletnich	ul. Legionów Polskich 4, 62-700 Turek
Powiatowa Stacja Sanitarno-Epidemiologiczna w Turku	ul. Uniejowska 1A, 62-700 Turek

Dane Urzędu Miejskiego w Turku.

W 2019 r. Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej w Turku dział Ośrodek Wsparcia dla Osób z Problemami Uzależnień prowadził dwie grupy wsparcia:

- grupę wsparcia dla osób po odbytych leczeniu w placówce leczenia uzależnień (spotkania odbywały się w poniedziałki i wtorki w godz. 17-20);
- grupę wsparcia z elementami edukacji dla rodziców dzieci eksperymentujących i/lub uzależnionych od substancji psychoaktywnych (spotkania odbywały się w drugą środę miesiąca w godz. 17-20).

3.9. ANALIZA SWOT WYBRANYCH OBSZARÓW PROBLEMOWYCH

Analiza SWOT (jej nazwa to akronim angielskich słów: Strengths – mocne strony, Weaknesses – słabe strony, Opportunities – szanse i Threats – zagrożenia) pozwala oszacować potencjał, jakim się dysponuje, oraz określić stopień, w jakim posiadane zasoby odpowiadają potrzebom i oczekiwaniom społeczności lokalnej. Przedstawiona poniżej analiza została przeprowadzona z udziałem przedstawicieli samorządu miasta, a jej przedmiotem stały się następujące obszary: **zdrowie, uzależnienia, bezpieczeństwo publiczne oraz kapitał społeczny i ludzki.**

OBSZAR PROBLEMOWY ZDROWIE, UZALEŻNIENIA, BEZPIECZEŃSTWO PUBLICZNE	
mocne strony	słabe strony
<ul style="list-style-type: none"> • zabezpieczenie dostępu do świadczeń z zakresu podstawowej opieki zdrowotnej • inicjowanie przedsięwzięć propagujących zdrowy styl życia • zapewnienie rodzinom dotkniętym problemami uzależnień dostępu do pomocy psychospołecznej i prawnej • wystarczająco przygotowana kadra do pracy z osobami uzależnionymi • prowadzenie przez placówki oświatowe działań profilaktycznych, informacyjnych i edukacyjnych w zakresie uzależnień wśród dzieci i młodzieży • prowadzenie działań na rzecz poprawy stanu bezpieczeństwa w mieście 	<ul style="list-style-type: none"> • ograniczony dostęp do lekarzy specjalistów finansowanych z NFZ
szanse	zagrożenia
<ul style="list-style-type: none"> • wystarczające zabezpieczenie finansowe 	<ul style="list-style-type: none"> • zwiększająca się liczba osób

<p>i lokalowe prawidłowego dostępu mieszkańców do świadczeń z zakresu podstawowej opieki zdrowotnej</p> <ul style="list-style-type: none"> • stale rosnące zainteresowanie zdrowym trybem życia wśród mieszkańców • poprawa stanu środowiska naturalnego w mieście w ostatnich latach • brak zagrożenia przestępczością wśród nieletnich • stale rosnące poczucie bezpieczeństwa wśród mieszkańców oraz poziomu bezpieczeństwa na drodze. 	<p>uzależnionych i współuzależnionych wymagających wsparcia</p> <ul style="list-style-type: none"> • wzrastające zapotrzebowanie na zwiększenie liczby osób pracujących z osobami uzależnionymi • wzrost liczby nieletnich sięgających po alkohol lub narkotyki • wzrost popularności używek wśród młodzieży.
<p>OBSZAR PROBLEMOWY KAPITAŁ SPOŁECZNY I LUDZKI</p>	
<p>mocne strony</p>	<p>słabe strony</p>
<ul style="list-style-type: none"> • odczuwalny wzrost poziomu i jakości życia mieszkańców • podejmowanie działań zmierzających do podnoszenia atrakcyjności oferty kulturalnej, sportowej i rekreacyjnej adresowanej do mieszkańców • popularyzowanie informacji o działalności lokalnych organizacji pozarządowych • prowadzenie działań zmierzających do integracji społeczności lokalnej • podejmowanie działań w celu pozyskiwania dodatkowych środków na realizację zadań z zakresu pomocy społecznej • dostosowana do aktualnych potrzeb liczebność kadry i istniejąca w mieście sieć placówek pomocy społecznej • podnoszenie kwalifikacji zawodowych przez kadrę MOPS-u 	<ul style="list-style-type: none"> • starzejące się społeczeństwo miasta
<p>szanse</p>	<p>zagrożenia</p>
<ul style="list-style-type: none"> • potencjał miasta zapewniający rozwój oraz umożliwiający odczuwalny wzrost jakości i poziomu życia mieszkańców • wzrost zainteresowania mieszkańców działalnością w organizacjach pozarządowych • wzrastająca liczba osób korzystających z oferty kulturalnej, sportowej i rekreacyjnej adresowanej do mieszkańców • zmniejszająca się liczba osób 	<ul style="list-style-type: none"> • wzrastające zapotrzebowanie na wsparcie z systemu pomocy społecznej

<p>marginalizowanych lub zagrożonych wykluczeniem i marginalizacją</p> <ul style="list-style-type: none"> • wystarczające środki zewnętrzne umożliwiające skuteczniejszą realizację zadań z zakresu pomocy społecznej • wystarczające środki umożliwiające dostosowanie poziomu kwalifikacji i liczebności kadr pomocowych do aktualnych potrzeb 	
--	--

3.10. OCENA WDROŻENIA POPRZEDNIO REALIZOWANEGO PROGRAMU

Przystępując do opracowania Programu Przeciwdziałania Narkomanii na lata 2021-2025 dla Gminy Miejskiej Turek, dokonano oceny stopnia wdrożenia poprzednio obowiązującego Programu. W tym celu powołano Zespół Oceniający złożony z przedstawicieli instytucji biorących udział w realizacji założeń programu. Uwzględniając całokształt działań podjętych w ramach realizacji Programu, Zespół Oceniający, wykorzystując pięciopunktową skalę ocen skonstruowaną tak, że poszczególnym jej stopniom przypisano określenia wyrażające osiągnięte efekty realizacji programu, przyjął **ocenę ogólną na poziomie 4**, co wskazuje na zrealizowanie większości założeń programowych.

W ocenie Zespołu w trakcie wdrażania i realizacji Programu nie napotkano większych trudności. Współpraca z partnerami układała się bez zastrzeżeń. W ocenie MOPS oraz współrealizatorów Programu wszystkie przedsięwzięcia udało się zrealizować w mniejszym lub większym stopniu. Główny problem przy wdrażaniu Programu dotyczył ograniczeń finansowych.

Realizacja Programu przyczyniła się do zwiększenia świadomości mieszkańców miasta w tym dzieci, młodzieży i dorosłych na temat przeciwdziałania narkomanii, jak również do zwiększenia świadomości na temat posiadanej bazy miejsc pomocowych na terenie miasta Turku.

Działania ocenione najwyżej:

- Zapewnienie dostępności pomocy terapeutycznej i rehabilitacyjnej dla osób uzależnionych od narkotyków i osób zagrożonych uzależnieniem.
- Udzielanie rodzinom, w których występują problemy narkomanii, pomocy psychospołecznej i prawnej.
- Wspomaganie działań instytucji, organizacji pozarządowych i osób fizycznych, służących rozwiązywaniu problemów narkomanii.
- Prowadzenie profilaktycznej działalności informacyjnej, edukacyjnej oraz szkoleniowej w zakresie rozwiązywania problemów narkomanii.

- Pomoc społeczna osobom uzależnionym i rodzinom osób uzależnionych, integrowanie ze środowiskiem lokalnym tych osób z wykorzystaniem pracy socjalnej i kontraktu socjalnego.

Osiągnięcia w realizacji działań wyznaczonych w ramach programu:

- zrealizowanie większości działań zaplanowanych w Programie;
- nawiązanie współpracy ze wszystkim realizatorami Programu.
- zrealizowanie zajęć profilaktycznych z zakresu przeciwdziałania narkomanii na wszystkich poziomach edukacji.

Przedsięwzięcia, które należałoby kontynuować lub podjąć w nowym okresie programowania:

Wszystkie działania służące głównemu celowi wcześniejszego programu, a mianowicie „Profilaktyka i przeciwdziałanie problemom narkomanii w mieście, wspieranie osób uzależnionych od narkotyków oraz łagodzenie wpływu używania substancji psychoaktywnych na kondycję rodzin”.

Najważniejsze programy i projekty wynikające z zapisów programu, które zostały zrealizowane

„Młodzi wolni i bezpieczni” – projekt Polskiego Towarzystwa Zapobiegania Narkomanii oddział terenowy w Turku realizowany dzięki środkom finansowym przekazanych przez Urząd Miejski w Turku w ramach zadania – „Prowadzenie działań profilaktycznych i edukacyjnych w zakresie przeciwdziałania narkomanii” w ramach konkursu dla organizacji pozarządowych ogłoszonego przez Burmistrza Miasta Turku na lata 2016-2019. Beneficjenci – dzieci i młodzież oraz osoby dorosłe.

W ramach prowadzonego projektu zorganizowano warsztaty profilaktyczne dla uczniów szkół gimnazjalnych w Turku, w których uczestniczyły ok. 1323 osoby, a także szkolenia warsztatowe dla rodziców i opiekunów prawnych dzieci i młodzieży, w których uczestniczyło ok. 107 osób.

4. CEL GŁÓWNY PROGRAMU

Cel główny, wyznaczony w Programie Przeciwdziałania Narkomanii na lata 2021-2025 dla Gminy Miejskiej Turek, jest kontynuacją celu przyjętego w poprzednio realizowanym Programie i brzmi następująco:

Przeciwdziałanie problemom narkomanii, profilaktyka i wspieranie osób uzależnionych od narkotyków, łagodzenie wpływu używania substancji psychoaktywnych na kondycję osób i rodzin z terenu miasta Turku.

Wytyczone w ramach Programu cele operacyjne i działania zrealizowane zostaną przy wykorzystaniu istniejących instytucji, organizacji i innych podmiotów działających w sferze społecznej. Program będzie realizowany w obszarze działań obejmujących głównie profilaktykę.

4.1. CELE OPERACYJNE, DZIAŁANIA

CEL OPERACYJNY 1.: Zapewnienie dostępności pomocy terapeutycznej i rehabilitacyjnej dla osób uzależnionych od narkotyków i osób zagrożonych uzależnieniem.

Działania	Termin realizacji	Wskaźniki realizacji celu	Zakładane rezultaty
Wspieranie instytucji zajmujących się leczeniem osób uzależnionych od narkotyków poprzez dofinansowanie programów pomocy terapeutycznej i rehabilitacyjnej,	2021-2025	<ul style="list-style-type: none"> – liczba realizowanych programów – liczba porad – liczba osób objętych poradnictwem – liczba osób objętych wsparciem psychologicznym, – liczba osób objętych pomocą przez ośrodki terapeutyczne 	<ul style="list-style-type: none"> – wzmocnienie bezpieczeństwa psychologicznego osób uzależnionych i ich rodzin – poprawa funkcjonowania i kondycji rodzin zmagających się z problemem narkomanii – zmniejszenie liczby osób eksperymentujących, uzależnionych oraz używających narkotyków w sposób szkodliwy – włączenie społeczne osób uzależnionych i używających narkotyków oraz ich rodzin – zapobieganie eskalacji zjawiska narkomanii w mieście – zapewnienie komfortu psychologicznego osobom i rodzinom dotkniętym problemem narkomanii
Prowadzenie terapii indywidualnej i grupowej dla osób eksperymentujących, uzależnionych oraz używających narkotyków w sposób szkodliwy,	2021-2025		
Prowadzenie poradnictwa dla osób eksperymentujących, uzależnionych oraz używających narkotyków w sposób szkodliwy,	2021-2025		
Upowszechnianie informacji na temat placówek zajmujących się leczeniem uzależnień i programów dla osób uzależnionych oraz używających narkotyków w sposób szkodliwy.	2021-2025		

CEL OPERACYJNY 2.: Udzielanie rodzinom, w których występują problemy narkomanii, pomocy psychologicznej, pedagogicznej i prawnej.

Działania	Termin realizacji	Wskaźniki realizacji celu	Zakładane rezultaty
Zapewnienie rodzinom, w których występuje problem narkomanii dostępu do specjalistycznego	2021-2025	<ul style="list-style-type: none"> – liczba osób objętych poradnictwem specjalistycznym, 	<ul style="list-style-type: none"> – wzmocnienie bezpieczeństwa psychologicznego osób

poradnictwa psychologicznego, pedagogicznego i prawnego.		<ul style="list-style-type: none"> - liczba rodziców objętych poradnictwem. - liczba osób objętych pomocą w ramach grup wsparcia 	<ul style="list-style-type: none"> - uzależnionych i ich rodzin - poprawa funkcjonowania i kondycji rodzin zmagających się z problemem narkomanii - zapobieganie eskalacji zjawiska narkomanii w mieście
Prowadzenie poradnictwa dla rodziców z zakresu psychoedukacji, podnoszenia umiejętności wychowawczych oraz postępowania w przypadku stwierdzenia zażywania narkotyków przez dziecko.	2021-2025		
Prowadzenie grup wsparcia dla rodzin, które uczą się radzić sobie z problemem uzależnienia od narkotyków występującym w rodzinie.	2021-2025		
Wspieranie inicjatyw w zakresie pomocy psychologicznej i prawnej skierowanej do rodzin, w których występuje problem uzależnień.	2021-2025		

CEL OPERACYJNY 3.: Prowadzenie profilaktycznej działalności informacyjnej, edukacyjnej oraz szkoleniowej w zakresie rozwiązywania problemów narkomanii.

Działania	Termin realizacji	Wskaźniki realizacji celu	Zakładane rezultaty
Wspieranie programów profilaktycznych z zakresu przeciwdziałania narkomanii na wszystkich poziomach edukacji.	2021-2025	<ul style="list-style-type: none"> - liczba osób objętych programami z zakresu przeciwdziałania narkomanii w szkołach na terenie miasta - liczba przedsięwzięć realizowanych w ramach działalności edukacyjnej i informacyjnej, - liczba osób pracujących 	<ul style="list-style-type: none"> - zapobieganie eskalacji zjawiska narkomanii w mieście - wzrost kwalifikacji osób pracujących z osobami uzależnionymi - wzrost świadomości społecznej na temat problemu narkomanii
Rozwijanie oferty zajęć pozaszkolnych dla dzieci i młodzieży promującej zdrowy styl życia.	2021-2025		
Podnoszenie wiedzy społeczności	2021-2025		

lokalnej na temat problemu narkomanii, m.in. poprzez upowszechnianie materiałów edukacyjno-informacyjnych z zakresu promocji zdrowia i profilaktyki narkomanii.		z osobami uzależnionymi objętych szkoleniami, - liczba nauczycieli uczestniczących w szkoleniach i warsztatach dotyczących problemu narkomanii	
Wspieranie i podnoszenie kwalifikacji osób pracujących z osobami uzależnionymi poprzez organizowanie i dofinansowanie szkoleń.	2021-2025		
Wspieranie i organizowanie szkoleń i warsztatów dotyczących problemu narkomanii dla nauczycieli.	2021-2025		
Udział w programach i kampaniach społecznych poświęconych narkomanii.	2021-2025		

CEL OPERACYJNY 4.: Wspieranie działań instytucji, organizacji pozarządowych i osób fizycznych, służących zapobieganiu i rozwiązywaniu problemów narkomanii.

Działania	Termin realizacji	Wskaźniki realizacji celu	Zakładane rezultaty
Rozwijanie współpracy pomiędzy podmiotami działającymi w obszarze przeciwdziałania narkomanii obejmującej m.in. systematyczny przepływ informacji i wymianę doświadczeń.	2021-2025	- liczba wspólnych przedsięwzięć podmiotów działających na rzecz przeciwdziałania narkomanii - liczba wspieranych organizacji pozarządowych działających w obszarze przeciwdziałania narkomanii - liczba szkoleń i spotkań	- zapobieganie eskalacji zjawiska narkomanii w mieście - wzrost kwalifikacji osób pracujących z osobami uzależnionymi - wzrost wiedzy na temat problemu narkomanii
Współpraca z organizacjami pozarządowymi realizującymi działania statutowe w obszarze przeciwdziałania narkomanii oraz	2021-2025		

z Kościołem w zakresie poszerzenia wsparcia dla osób uzależnionych i ich rodzin.		edukacyjnych w zakresie podnoszenia świadomości dotyczącej problemów narkomanii	
Organizowanie spotkań, konferencji i debat sprzyjających zawiązywaniu lokalnych koalicji w celu przeciwdziałania narkomanii.	2021-2025		
Organizowanie szkoleń i spotkań edukacyjnych w zakresie podnoszenia świadomości dotyczącej problemów narkotykowych i mechanizmów uzależnień	2021-2025		

CEL OPERACYJNY 5.: Pomoc społeczna osobom uzależnionym i ich rodzinom.

Działania	Termin realizacji	Wskaźniki realizacji celu	Zakładane rezultaty
Udzielanie przez MOPS pomocy finansowej i rzeczowej osobom i rodzinom dotkniętym problemem narkomanii.	2021-2025	<ul style="list-style-type: none"> – liczba rodzin objętych wsparciem z systemu pomocy społecznej z powodu narkomanii, – liczba rodzin objętych pracą socjalną, w tym w oparciu o kontrakt socjalny – liczba przeprowadzonych interwencji – liczba przestępstw przeciwko ustawie o przeciwdziałaniu narkomanii 	<ul style="list-style-type: none"> – poprawa bezpieczeństwa socjalnego osób i rodzin borykających się z problemem narkomanii – integracja ze środowiskiem osób i rodzin dotkniętych problemem narkomanii – zapobieganie eskalacji zjawiska narkomanii w mieście
Prowadzenie pracy socjalnej z rodzinami zagrożonymi lub dotkniętymi problemem narkomanii, w tym w oparciu o kontrakt socjalny.	2021-2025		
Podejmowanie działań środowiskowych, przeprowadzenie interwencji domowych, podejmowanie współpracy z rodzinami w miejscu zamieszkania.	2021-2025		

5. REALIZATORZY I PARTNERZY W REALIZACJI PROGRAMU

Działania wyznaczone w Programie Przeciwdziałania Narkomanii na lata 2021-2025 dla Gminy Miejskiej Turek mają charakter ciągły. Program jest realizowany przez:

1. Burmistrza Miasta Turku,
2. Urząd Miejski w Turku,
3. Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej w Turku.
4. Miejską Komisję Rozwiązywania Problemów Alkoholowych,
5. Placówki oświatowe,
6. Placówki kultury, sportu i rekreacji.

Partnerami w realizacji Programu Przeciwdziałania Narkomanii na lata 2021-2025 dla Gminy Miejskiej Turek będą:

1. Komenda Powiatowa Policji w Turku,
2. Sąd Rejonowy w Turku,
3. Prokuratura Rejonowa w Turku,
4. NZOZ Poradnia Leczenia Uzależnień „Pryzmat” w Turku,
5. NZOZ Centrum Leczenia Uzależnień,
6. NS ZOZ Poradnia Zdrowia Psychicznego w Turku,
7. Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie w Turku,
8. Poradnia Psychologiczno-Pedagogiczna w Turku,
9. Krajowe Biuro ds. Przeciwdziałania Narkomanii,
10. Instytucje, organizacje rządowe i pozarządowe, Kościół.

6. FINANSOWANIE PROGRAMU

Źródłem finansowania Programu Przeciwdziałania Narkomanii na lata 2021-2025 dla Gminy Miejskiej Turek będą m.in.

- środki finansowe pochodzące z opłat za korzystanie z zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych,
- środki własne Gminy Miejskiej Turek.

Wydatki przeznaczone na realizację zadań własnych Gminy wynikających z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii oraz niniejszego programu są corocznie ujęte w planach budżetu Gminy Miejskiej Turek w działach 851 – ochrona zdrowia, rozdział 85153 – zwalczanie narkomanii.

7. MONITORING PROGRAMU, EWALUACJA, SPRWOZDAWCZOŚĆ

Opracowany Program umożliwi podejmowanie systemowych rozwiązań problemów związanych z narkomanią i używaniem substancji psychoaktywnych mających destrukcyjny wpływ na zdrowie i życie mieszkańców miasta, destabilizujących ład społeczny. Skuteczność realizacji zapisów Programu Przeciwdziałania Narkomanii na lata 2021-2025 dla Gminy Miejskiej Turek będzie zależała od posiadanych przez samorząd gminy i uzyskanych z opłat za korzystanie z zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych środków finansowych. Dla osiągnięcia wyznaczonych w dokumencie celów konieczne będzie współdziałanie realizatorów programu z jego współrealizatorami.

Monitoring zapisów programu, polegający na systematycznym zbieraniu i analizowaniu informacji dotyczących realizowanych bądź zrealizowanych już działań, będzie prowadzony przez powołany zarządzeniem Burmistrza Miasta Turku Zespół ds. monitoringu Programu Przeciwdziałania Narkomanii na lata 2021-2025 dla Gminy Miejskiej Turek. Celem monitoringu będzie badanie, czy realizacja działań Programu przebiega bez zakłóceń. Monitoring realizacji programu umożliwi:

- systematyczną obserwację działań programu,
- weryfikację zgodności założonych celów z osiąganymi efektami,
- ocenę zaangażowania jednostek w realizację działań.

Do monitoringu wykorzystane zostaną wskaźniki realizacji działań wyznaczonych w ramach poszczególnych celów programu. W miarę rozwoju systemu monitorowania dokumentu będą mogły zostać zidentyfikowane nowe wskaźniki, które w odpowiedni sposób będą charakteryzowały przebieg realizacji podejmowanych działań.

Zespół ds. monitoringu będzie oceniał poziom wdrożenia zapisów programu raz na dwa lata. Sprawozdanie z realizacji Programu przygotowuje Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej i przedstawia je Burmistrzowi i Radzie Miejskiej do końca marca każdego roku.

Ewaluacja programu będzie dotyczyła zarówno liczby prowadzonych działań, jak i ich jakości. Celem ewaluacji będzie ocena efektywności programu poprzez gromadzenie, analizę i interpretację danych.

SPIS TABEL I WYKRESÓW

TABELE

Tabela 1. Liczba mieszkańców i struktura wiekowa ludności miasta w latach 2017-2019	7
Tabela 2. Placówki oświatowe w mieście w roku szkolnym 2019/2020	7
Tabela 2. Beneficjenci systemu pomocy społecznej w mieście w latach 2017-2019	8
Tabela 4. Środki finansowe przeznaczone na przeciwdziałanie narkomanii w mieście w latach 2017-2019	8
Tabela 5. Rodziny i osoby w rodzinach, którym w latach 2017-2019 MOPS przyznał pomoc z powodu narkomanii	13
Tabela 6. Zaburzenia psychiczne i zaburzenia zachowania rozpoznane w NSZOZ „ALMED”	14
Tabela 7. Zaburzenia psychiczne i zaburzenia zachowania rozpoznane w CZP „Psyche”	15
Tabela 8. Przeszłość na terenie miasta w latach 2017-2019	18
Tabela 9. Sprawy zakończone wyrokiem i skazani na podstawie przepisów ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w latach 2017-2019	18
Tabela 10. Dozory prowadzone przez Zespół Kuratorskiej Służby Sądowej Sądu Rejonowego w Turku w latach 2017-2019	19
Tabela 11. Nadzory prowadzone przez Zespół Kuratorskiej Służby Sądowej Sądu Rejonowego w Turku w latach 2017-2019	19
Tabela 12. Profil respondentów ankiety „Problemy narkomanii w opinii mieszkańców”	20
Tabela 13. Negatywne zachowania i zjawiska patologiczne występujące w społeczności uczniowskiej w roku szkolnym 2019/2020	26
Tabela 14. Występowanie dysfunkcji i patologii w rodzinach uczniów	26
Tabela 15. Jednostki wsparcia dla osób dotkniętych narkomanią w mieście	32

WYKRESY

Wykres 1. Czy Pani/Pan spotkali się z przypadkami sięgania po narkotyki lub środki odurzające na terenie miasta?	20
Wykres 2. Jak jest Pani/Pana zdaniem nasilenie problemu narkomanii na terenie miasta?	21
Wykres 3. Czy Pani/Pan interesowali się kiedykolwiek wpływem narkotyków i środków odurzających na zdrowie i zachowanie człowieka?	21
Wykres 4. Ocena poziomu wiedzy na temat wpływu narkotyków i środków odurzających na zdrowie i zachowanie człowieka	22
Wykres 5. Jeżeli należy podejmować działania o charakterze profilaktycznym, uświadamiające o wpływie środków odurzających i narkotyków, to kogo Pani/Pana zdaniem należałoby nimi objąć?	23
Wykres 6. Jak Pani/Pan ocenia prowadzone dotychczas w mieście działania profilaktyczne związane z problemem narkomanii?	24
Wykres 7. Jeśli uważasz, że posiadasz wiedzę na temat wpływu narkotyków i innych środków odurzających, to jak byś określił w pięciopunktowej skali zasób swojej wiedzy na ten temat?	28
Wykres 8. Jeśli chciałbyś poszerzyć wiedzę na temat wpływu narkotyków i innych środków odurzających, to w jaki sposób?	29
Wykres 9. Jeśli miałeś okazję spotkać osoby, które miały kontakt z narkotykami, to jakie to były osoby?	30
Wykres 10. Jak myślisz, dlaczego ludzie sięgają po narkotyki?	30
Wykres 11. Gdyby to od ciebie zależało, złagodziłbyś obowiązujące prawo?	31

UZASADNIENIE
do Uchwały Nr XXX/220/21
Rady Miejskiej Turku
z dnia 9 lutego 2021 roku

w sprawie przyjęcia Programu Przeciwdziałania Narkomanii na lata 2021 – 2025 dla Gminy Miejskiej Turek

Zgodnie z art. 10 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii „Przeciwdziałanie narkomanii należy do zadań własnych gminy”. Zadania te realizuje się poprzez odpowiednie kształtowanie polityki społecznej, gospodarczej, oświatowo – wychowawczej i zdrowotnej, na którą składa się między innymi: zwiększanie dostępności pomocy terapeutycznej i rehabilitacyjnej dla osób uzależnionych i osób zagrożonych uzależnieniem; udzielanie rodzinom, w których występują problemy narkomanii, pomocy psychospołecznej i prawnej; profilaktyczna działalność informacyjna, edukacyjna oraz szkoleniowa w zakresie rozwiązywania problemów narkomanii; wspomaganie działań instytucji, organizacji pozarządowych i osób fizycznych, służących rozwiązywaniu problemów narkomanii oraz pomoc społeczna osobom uzależnionym i rodzinom osób uzależnionych dotkniętym ubóstwem i wykluczeniem społecznym i integrowanie ze środowiskiem lokalnym tych osób z wykorzystaniem pracy socjalnej i kontraktu socjalnego.

W/w art. 10 w ust. 2 zobowiązuje burmistrza do opracowania projektu Gminnego Programu Przeciwdziałania Narkomanii, który uwzględniać ma zadania określone wyżej.

Biorąc pod uwagę fakt, że zgodnie z art. 10 ust. 3 ww. ustawy, Program uchwała rada gminy, podjęcie niniejszej uchwały należy uznać za zasadne.